

66. நேருவுக்குத் தனி அதிகாரம்

(குயில், குரல்-2, இசை-26, 5.1.1960)

மக்கள் மேற்கொண்டுள்ள தொழில்களையும் வாணிகத்தையும் அரசினர் கொண்டு நடத்துவது நல்லது.

அரசினர் கொண்டு நடத்தும்போது அது அரைகுறையாகக் கொண்டு நடத்துவதாயிருக்கலாகாது. அதனால் பல கேடுகள் உண்டாகலாம். எல்லாத் தொழிலையும் எல்லா வாணிகத்தையும் அரசினர் நடத்த வேண்டும்.

அரசினர் இந்த நிலையை அடையாதிருக்கும் வரைக்கும் அரசினர் சைனாக்காரனிடமும் உருசியாக்காரனிடமும் மக்களைக் காட்டிக் கொடுப்பதாகவே முடியும். ஓரிடத்தில் சென்று குவிந்துள்ள நிலங்களை இல்லாதவர்க்கு மீட்டுக் கொடுக்கும் அரசினர் முயற்சியை கூடச் சில தன்னல விருப்பினர் எதிர்க்கின்றார்கள். தொழில்களையும் வாணிகத்தையும் - முழுதும் அரசினர் எடுத்து நடத்தத் துவங்கும்போது அந்த எதிர்ப்பாளிகளின் எதிர்ப்பு மிகுதிப்படும் என்பதற்காக அரசினர் அஞ்சதல் கூடாது.

சைனாவின் ஆட்சிமுறை அட்டா மிக நல்லதாய் இருக்கின்றது. உருசியாவின் ஆட்சிமுறை மிக நல்லதாயிருக்கின்றது என்று இங்குக் கூறி மக்களிடையே கலகத்தை வளர்க்கும் பொதுவுடைமைக்காரர்கள் தொழில் எல்லாம் அங்கு அரசினரால் நடத்தப்படுகின்றன என்றும் வணிகம் எல்லாம் அங்கே அரசினரால் நடத்தப்படுகின்றன என்றும் பெருநிலக் கிழாருக்கும் சிறுநிலக்கிழாருக்கும் என்றும் வேறுபாடே அங்கு இல்லை என்றும் அதனால் அந்த நாட்டில் எல்லாரும் பணக்காரர்கள் என்றும் சொல்லுகின்றார்கள். இதைக் கேட்கும் மக்களும் அப்படியா என்று வாயைப் பிளக்கின்றார்கள். உருசியாவுக்கும் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்கள். அதே நேரத்தில் இங்குள்ள ஆட்சி முறைக்குத் தாழ்ச்சியும் வீழ்ச்சியும் கூறுகின்றார்கள்.

இதைக் கேட்கும் தமிழர்கள் வெட்கமுறாதிருக்க முடியவில்லை. பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

இந்தக் கெட்ட நிலைக்கு இடம் கொடாமலிருக்க உடனே செய்ய வேண்டியவை தொழில், வாணிகம் அனைத்தையும் அரசினர் ஏற்று நடத்துவதும் நிலத்தை அனைவருக்கும் பங்கிடுவதும் ஆகும் அன்றோ!

மைசூர் சுரங்க உரிமையாளர் சங்கக் கூட்டத்தில் அரசியல் வாணிகத் தலைவராகிய பூனச்சா இந்த நெறியை எதிர்க்கிறார்.

இவர் எதிர்க்கிறார் என்றால் எல்லோரும் எதிர்க்கிறார் என்பது பொருளல்ல. இவர் போன்ற தனிநலக்காரர் அனைவரும் எதிர்ப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த எதிர்ப்புக்களையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது முன்னேற வேண்டுமானால் நேருவுக்குத் தனி அதிகாரம் கொடுப்பதையும் நாம் ஆதரிக்க வேண்டும்.

தனி அதிகாரம் ஒருவருக்குத் தந்து அவரால் இந்த நாடு, அடைந்தாக வேண்டிய நலன்கள் மிகுதியாய் உண்டு. அவ்வாறு தனி அதிகாரம் கொடாவிடில் இந்த நாடு அடையக்கூடிய தீமைகள் மிகப் பல.

சீனாவை இங்கு இருந்து கொண்டும் ஆதரிக்கும் தீயர்களும் இருக்கிறார்கள்! எடுத்துக்காட்டு இதைவிடவா தேவை?

67. பத்தியுண்டு புத்தியில்லை

(குயில், குரல்-2, இசை-27, 12.1.1960)

மலையாளிகள் பண்பாடு இல்லாத காட்டுமிராண்டிகள், அவர்களிற் பலர் படித்தவர்கள் என்று சொல்லப்படலாம். என்ன படிப்பு? அந்தக் காட்டு மிராண்டித்தனத்தைத் தூண்டிவிடும் படிப்புத்தான்

இந்த மலையாளிகள் இரக்கம் என்பது இல்லாதவர்கள் என்பது அரசி னராலே உறுதியாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மக்களை ஈவு இரக்கமின்றி, அடித்துத் துன்புறுத்த மலையாள ஊர்க் காவலரைத் தாம் அரசினர் கருவியாகக் கொள்ளுவார்கள், இது நாடறிந்த உண்மை.

பொதுவாக மலையாளிகள் இப்படி என்றால் மலையாளிகளில் ஒருவகையில் உயர்ந்தவர் என்று முட்டாள்தனமாக எண்ணப்படும் போற்றி களின் மனப்பாங்கு காட்டு மிராண்டித்தனத்தையும் மிஞ்குவதாகவே இருக்கும். நாயைக் குளிப்பாட்டி நடுவீட்டில் வைத்தால் அது எல்லாம் செய்யும்.

போற்றிகள் கன்னடத்து அறிஞர்களால் போத்திகள் எனப்படு கின்றார்கள். இவர்கட்கு வேலை கோயிற் படிவங்கட்கு அருச்சனை முதலியன செய்வது.

திருச்செந்தூர் முதலிய இடங்களில் உள்ள கோயில்களில் கோயில் வேலை செய்ய இந்த போற்றிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

போற்றிகள் நம்பூதிரிகள் அல்லர்; அவரினும் கொடியவர்; இங்குள்ள பார்ப்பனர்க்கு நிகரானவர்கள்.

தில்லி அமைச்சர் புகைவண்டித் துறை அமைச்சர் இராமசாமி திருச்செந்தூர்க் கோயிலுக்கு சென்றாராம்! அங்கிருந்த போற்றியிடம் திருநீறு வாங்கக் கைநீட்டினாராம். அந்தப் போற்றி திருநீற்றை விட்டெறிந்தானாம்.

இதில் அமைச்சர் இராமசாமி செய்த குற்றம் முதலில் ஆராயப்பட வேண்டும். கோயிலுக்கு போகின்ற ஒருவர் கோயில் நடைமுறைத் திட்டத்திற்கு உட்பட்டே ஆக வேண்டும்; அந்தக் கோயிலில் அர்ச்சகன் போற்றி! அவன் காட்டு மிராண்டி!

அவன் வழக்கமாக இப்படிச் செய்வதை முற்கூட்டியே அமைச்சர் அறிந்திருக்க வேண்டும். அறிந்திருந்தும் கோயிலுக்குப் போனார் என்றால் அது பிழை. போன பின் போற்றியின் போக்கிரித்தனத்திற்கு வருந்துவது பிழைக்கு மேற்பிழை. இனி,

ஊர்க்காவல் முதலிய துறைகளின் சென்னை அமைச்சர், பக்தவச்சலம் திருநீற்றுத் தூளை விட்டெறிந்தது சரி என்றார். ஆனால் விட்டெறிவது காட்டுமிராண்டித்தனம் என்றும், இக்காட்டுமிராண்டித்தனத்தை இனியும் இருக்கும்படிவிடக்கூடாது என்றும் அவர் சொன்னாரா என்றால் இல்லை. இது அவர் செய்த பிழை எனினும் அவர் கருத்து நிறைவே அப்படித் துணிவுடன் நடந்து கொண்டதால் பிழையாகாது.

அவர் கருத்து என்னவெனில், கூறுவோம். இராசகோபாலாச்சாரி தம் தி.மு.க. க்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு காமராசர் ஓட்டத்தைத் தடுத்துவிட நினைத்துச் செய்யும் முயற்சி வெளிப்படை முயற்சி. ஆனால்,

காமராசர் ஓட்டத்தை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்று பக்தவச்சலம் முதலிய சிலர் செய்யும் முயற்சி மறைமுக முயற்சி.

பக்தவச்சலமும் சுப்பிரமணியமும் தமிழை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள். தமிழர் பண்பாடுகளை இகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். இவைகளை எண்ணித் தமிழர்கள் தங்கள் மனவருத்தத்தைக் காட்டிக் கொண்டு வருவது கண்டும், அப்படி செய்கிறார்கள். இதனால் தமிழ், தமிழ்ப் பண்பாடுகளை எதிர்த்தால் பொதுமக்களுக்கு அமைச்சர் அவை மேல் சிறப்பாகக் காமராசர் மேல் கசப்பு என்பது நன்றாக அவர்கட்கு தெரியும்.

தெரிந்திருந்தும் பேசுகிறார்கள். கடைசியாகத் திருநீற்றை இராமசாமி கையிற் கொடாமல் விட்டெறிந்ததையும் தாங்கிப் பேசுகிறார் பக்தவச்சலம். என்ன பொருள்?

இவர்கள் காமராசரை ஒழித்துக் கட்டி இவர்கள் அந்த இடத்தைக் கௌலி கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்துச் செயலிலும் இறங்கி விட்டார்கள் என்பது தானே பொருள்? இப்போது பக்தவச்சலம் முதல் வித்தண்டன்கள் வரைக்குமுள்ள வீடணர்கட்கு காமராசரை ஒழிக்க உதைந்து கொள்ள நல்ல விதமானவர்களுள் இருக்கின்றன. அதோ அவருடைய இராசாசி. அதோ இராசாசியின் காலடியில் தம் தி.மு.க. காங்கிரசு கண்ணீர்த்துளிகள். இதுவரைக்கும் பக்தவச்சலம் கருத்தை விளக்கினோம்.

இவர்கள் எல்லாம் பக்தியுடையோம் நாங்கள் என்றால் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதன்று. பக்தியுடையோம் என்று தருமபுரங்கள் சொல்லை, ஒப்புக்

கொள்ளுகின்றோம் ஆனால் அவர்கள் அதே நேரத்தில் நாங்கள் புத்தியுடையோம் அல்லோம் என்றும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

கோயிலுக்கு வரும் மக்களிடம் திருநீறு கொடுப்பது என்றால் அந்த திருநீற்றின் உண்மை என்ன? கோயிற் கடவுள் அணிந்த நீற்றுப் பொடியை மக்கட்குக் கொடுத்து அவர்களைக் கடவுள் அருள் பெற்று உய்யுமாறு பண்ணுவதுதானே!

பத்தியுடையவர்களே; கடவுள் அணிந்த திருநீற்றை கோயிலுக்கு வந்தவர் காலடிக்கு அருச்சினை பண்ணுகின்றானே போற்றி! அது பற்றி உங்களுக்குக் கவலை மானம் குடு ஊறு ஒன்றும் இல்லையா?

சிவன் பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரம்

என்பதால் திருநீற்றில் உண்மை தெரியாமலா போய் விட்டது உங்கட்கு? அதைப் போற்றி, தூக்கி எறிந்தால் விட்டெறிந்தான் என்றால் உங்கள் உடல் நடுங்கி இருக்க வேண்டுமே; சிரிக்கின்றீர்களே மானங் கெட்டவர்களே? உங்களுக்குப் பத்தி ஒரு கேடா? பத்தி என்ற வடசொல்லுக்கு அடிமைத்தனம் என்பது பொருள் அடிமைத்தனத்தை தாமே காட்டிக் கொண்டீர்கள்?

தருமபுரத்துக்கு அதிகாரிகளை அடிக்கடி அழைப்பது காகிதப் பையை அவர்கட்குக் காணிக்கை வைத்து நீர்தாம் சிவன் என்று அவர்கள் காலில் விழுவது. இதனால் அதிகாரிகளைக் கையில் போட்டுக் கொள்வது அடிப்பது கொள்ளை சிவத்தின் பேரால். சிவநெறியின் பேரால்! காமராசரே கருத்தைச் சற்றே திருப்பங்கள். நீங்கள் மிக்க அறிவாளியாயிருக்கலாம். இந்தச் செய்தியில் இப்போது உங்கள் நண்பர்கள் உங்களை நோக்கித் தூக்கியுள்ள தடி பற்றி நீங்கள் ஒன்றும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை
எரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்.

பக்தவச்சலங்களின் வாலை ஒட்ட அறுக்காவிடில், தருமபுரம், உத் தண்டிகள் போன்றாரின் வாலை ஒட்ட அறுக்காவிடில் உங்கள் சேதி கோவிந்தாதான்!

68. கம்ப்யூனிஸ்ட்டுகளை விட்டு வைக்கக் கூடாது

(குயில், குரல் - 2, இசை - 28. 26-1-1960)

நாட்டின் விடுதலைக்கும், நாட்டு மக்களின் உரிமைக்கும் இந்தியப் பொதுவுடைமைக்காரர்கள் (கம்யூனிஸ்ட்டுகள்) எப்பொழுதும் இடையூறாக அமைந்துள்ளார்கள். இக்கட்சியின் நடவடிக்கைகளை மக்களும் அரசினரும் விழிப்புடன் கண்காணித்து வர வேண்டும்.

சீனாவைக் குறித்து உறுதியானதும் நடைமுறைக்கு ஏற்றதுமான கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பது பற்றிச் சனசங்கத் தலைவர் பீதாம்பர தாகு பேசுகையில் இவ்வாறு கூறினார்.

அவரின் இந்த சொற்பொழிவில் சீனாக்காரனைத் துரத்துவதில் நேரு அவர்கள் வேண்டுமென்றே கறுகறுப்பு காட்டாமல் இருக்கிறார் என்றும் குற்றஞ் சாட்டுகிறார்.

இந்திய நாளிதழ்களில் பார்த்தால் ஒவ்வொரு நாளும் பொதுவுடைமைக் காரரின் வன்முறைச் செயல்களே நிரம்ப நிரம்பக் காட்சியளிக்கின்றன.

பிறந்த நாட்டின்மேல் பற்றில்லாதவர்கள் பொதுவுடைமைக்காரர்கள் என்ற நற்சான்றை எல்லாத் தலைவர்களிடமிருந்தும் பெற்றுள்ள ஒரு கட்சியை குறிப்பிட வேண்டுமானால் அது பொதுவுடைமைக் கட்சிதானே!

இத்தமிழகத்திலும் பொதுவுடைமைக்காரர்கள் நடத்தையைக் கேட்க வேண்டுமானால் குழந்தைகட்கும் தெரிந்ததே. தமிழகத்தில் பொதுவுடைமைக்காரர்களால் தொல்லையடையாதவர்கள் இல்லை.

அவர்கள் தீச்செயல்கள் - முடிச்சு மாறித் தனம் - மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் பரவியிருப்பதும் அது அரசினரின் மடத்தனத்தால் முன்னேறி வருவதும் தெரிந்த செய்தி.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் நாம் காணும் புதுமை என்ன வென்றால், இத்தமிழகப் பதவியாளரும் செல்வரும் புலவர்களும் வெளிப்படையாகவே இந்தப் பொதுவுடைமைக் காரருக்கே தம் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி

அவர்களை முன்னே தள்ளுகின்றார்கள். இலக்கிய மேடைகளில் கயவர்களை இழுத்த வந்து சிறப்புச் செய்கின்றார்கள். இது ஏனோ தெரியவில்லை. அவர்களைப் பாராட்டுகின்றனர்.

பீதாம்பர தாக சொல்வது போலப் பொதுமக்களும் அரசினர்களும் இந்தியப் பொதுவுடைமைக்காரர் பற்றி விழிப்போடிருந்தால் மட்டும் போதாது என்று நாம் எண்ணுகிறோம். அக்கட்சியை வேரோடு பூண்டற்றுப் போகும் வகையில் ஒழித்து விட வேண்டும்.

புதுவைப் பொதுவுடைமைக்காரர் செய்து வரும் அடாத அறமல்லாத திடுக்கிடத்தக்க செயல்களில் ஒன்றைக் கேளுங்கள்.

புதுவைப் பொதுவுடைமைக்கட்சியின் தலைவர் பெயர் சுப்பையா என்பது. அவர் இங்குள்ள நகரமன்றின் பொருள்களைத் திருடினார்.! அவ்வாறு திருடுவதற்கு அவர் கையாண்ட முறையை நோக்குவோர் சுப்பையா நீதிமன்றம் என்பதொன்று இல்லவே இல்லை என்று நினைத்தே இவ்வாறு நடந்திருக்கிறார் என்ற முடிவுக்கே வருவார்கள்.

எல்லாருக்கும் தெரிந்த இந்த மறைமுகச் செயல் நீதிமன்றத்தில் ஏறுவதற்குள் அவர்கள் குதித்த குதிப்புகள் இரப்பர் பந்துகளிலும் காண முடியாது. கத்தியைத் தூக்கிப் புதுச்சேரியை இரண்டு துண்டாக்கி விடுவோம் என்றார்கள். திருடாதவர்கள் போல! தம்மீது இல்லாததை நீதிக்காரர்கள் சொல்லி விட்டது போல! இப்போதெல்லாம் புதுவையில் அரசினர் இருந்தார்களா இறந்து ஒழிந்தார்களா என்று கூடக் கேட்கத் நேரும் அவ்வளவு குதிப்பு.

குற்ற ஆய்வு நடந்தது நடந்தது அப்படியே நடந்தது. அஞ்சினோர்க்கு வேலை விரைவில் முடியாதல்லவா!

அதிகாரிகள் அஞ்சியதற்குக் காரணம் உண்டு. இந்தக் கூட்டம் சிறைச்சாலையை உடைக்க கினம்பவில்லையா ஒருநாள்! கொலை செய்து செய்து குவிக்க வில்லையா! பிணங்களை ஒருகாலத்தில்! பொது மக்களின் தலைவரைச் சுட்டுக் கொல்லவில்லையா ஒரு பட்டப் பகலில்? வெடிகுண்டு தொழிற்சாலையின் திறப்பு விழாவும், அகப்பட்டுக் கொண்டதால் திகைப்பு விழாவும் நடத்தவில்லையா ஒரு காலத்தில்?

இந்த வாணவேடிக்கைகளின் இடையே வாழ்ந்தவர்கள் தாமே இப்போதுள்ள அரசின் பல அதிகாரிகள். ஐயோ பாவம் நான்தோறும் பேய்க் கனவு தானே கண்டுவந்தார்கள் அதிகாரிகள்.

சுப்பையாவின் திருட்டு வழக்கு நீதிமன்றத்தில் கால் வைத்தது. சான்றினர் விளங்கப் பெற்றனர். சிரிப்பாக சிரித்தது தருமம். காறித் துப்பியது இவர்களை விட்டு வைத்தவர்களை!

தொடக்க நீதிமன்றம் சுப்பையாவுக்கு ஓராண்டு சிறை என்று தீர்ப்பளித்தது.

வேண்டுமென்றே செய்தார்களாம் இந்தத் தீர்ப்பை! தீர்ப்புப் பொய்! தீர்ப்பாளர்கள் பொய்யார்கள். தீர்ப்பு மன்றம் ஒழிக! தீர்ப்பு மன்றக் கட்டிடம் ஒழிக. கட்டிடம் இருக்கும் புதுவை ஒழிக. புதுவையுடன் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் இந்த உலகம் ஒழிக. இந்த உலகத்துக்கு நேராக உயர இருக்கும் வானம் ஒழிக! தருமகர்த்தர்களாகிய பொதுவுடைமைக்காரர்கள் ஒழிக!

இந்த ஒலி வானைப் பிளந்தது, கூட்டத்தில் தனிமுறையில், திண்ணையில்! வீட்டுக்குள், தெருவில் சந்து பொந்துகளில் - எங்கும் இப்படி. வெளியூர்த் தலைவர்களைக் கொண்டு கண்டனக் கூட்டங்கள் வேறு!

இரண்டு நாட்களின் முன் அந்த வழக்கும் மேல் நீதிமன்றத்துக்கு வந்தது. வருவதற்குமுன் இந்தக் கூட்டம் செய்த முன்னேற்பாடு ஆழ்ந்த கருத்துடையதுதான். ஆனால் முழு முட்டாள்தனமானது. அது என்ன தெரியுமா?

தீர்ப்பாளர்களை வேலையினின்று நீக்கி விடுவது, அல்லாமலும் அவர்களை நடுங்க வைத்துத் தமக்குப் பொய்ச் சலுகை காட்டும்படி செய்து கொள்வது. குற்றத்தை ஆராய்ந்து குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை கேட்கும் பொறுப்புள்ள பார்க்கே முதலிய தீர்ப்பாளர்கள் செய்ததாக பொய்க் கோட்டை ஒன்றைத் தாளினால் கட்டினார்கள். தீர்ப்பாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்க வேண்டும் சில காலத்திற்கு (அதாவது சுப்பையா வழக்கு முடிகிற வரைக்கும்) என்று எழுதினார்கள், பேசினார்கள்.

இது பற்றி அவர்களுக்கு உள்ள சாய்க்கால் அனைத்தையும் சொல்லிக் கட்டினார்கள். இன்னாரைக் கொண்டு தீர்ப்பாளர்களைப் பற்றித் தில்லி சட்டமன்றில் வழக்கைக் கொண்டு வருவோம்.

69. சுப்பையாவை விட்டு வைப்பது தப்பையா!

(குயில், குரல் : 2, இசை 29, 2.2.60)

திருட்டுக் குற்றத்திற்காக - அதிலும் நகர மன்றத்தின் பொருள்களையே திருடிய குற்றத்திற்காகப் புதுவைக் கீழ் நீதிமன்றத்திலும் மேல் நீதிமன்றத்திலும் ஓராண்டு சிறைத் தண்டனையடைந்துள்ள புதுவைப் பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் சுப்பையா அவிழ்த்துவிடப்பட்ட கோயில் காளை மாடு போல் ஊரில் உலவுகின்றார்.

இவ்வாறு ஒரு குற்றவாளி ஆடி வரும் வெளிப்படையான விளையாட்டுக்கும் புதுவை ஊர்க்காவல் துறை ஒத்திருக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனில் இந்த வருந்தத்தக்க நிலைக்கு என்ன காரணம் என்றே எமக்குப்பரியவில்லை.

சுப்பையா இந்த நிலையிலும் விட்டுவைக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்றால், நீதித்துறையின் ஒரு சிலரையே பேர் சொல்லித் திட்டும்படி விட்டு வைக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்றால் நீதிக்காரர்களில் சிலரைச் சிலர் பழிவாங்குகிறார்களா?

நீதித்துறையின் அதிகாரிகளே சுப்பையாவுக்கு ஒத்திருக்கின்றார்களா? அல்லது நீதித்துறை அஞ்சுகின்றதா?

இந்த வேடிக்கையைப் பார்த்துக் கொண்டு அரசினரும் கம்மா இருக்கின்றார்கள் என்றால் பொது மக்கள் அமைதியாய் வாழ்வது தான் எப்படி?

பொது மக்களின் அமைதியான வாழ்விலும் புகுந்து விடுகின்றார் சுப்பையா. பொது நலன் கருதிப் பொதுவுடைமைக் கட்சி செய்யும் தீய நடவடிக்கைகளை எதிர்த்தவர்களை சுப்பையா தேடுகின்றார்; இவர்களுக்கெல்லாம் தண்டனை கொடுக்கும் முயற்சியைத் துவக்கிவிட்டார்.

3831

நம் நிதித்துறைக்கு உடல் நலமில்லையா? இந்த நிலை ஒரு மணி நேரம் கூட நீடிக்கலாகாது.

நாம் இதை மூக்கள் நலம் கருதியும் ஆட்சியாளர் நலங்கருதிமே சொல்கின்றோம்.

சுப்பையாவைப் பிடித்துச் சிறையில் போட வேண்டும்.

ஆளவந்தார்களே, அரசினர்களே இதே பொதுவுடைமைக் கூட்டம் அமைச்சரவையையும் கவிழ்த்துத்தானே இந்த நாட்டை அன்றைக்கே கோளமாக்காமல் தோல்வி நிலையிலிருந்த காங்கிரசுக்கு உயிர் தந்து காத்த கைதான் இதை எழுதியது. ஆதலால் என் பக்கம் திரும்புக.

70. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்

(குயில், குரல் - 2, இசை-30-31, 16.2.1960)

க் கூட்டம்
ாறைக்கே
ந்து காத்த

சில நாட்களின் முன் நடந்த கம்யூனிஸ்ட் (செஞ்சிச் சா
கூட்டத்தில் சட்டசபை உறுப்பினராகிய கலியாணசுந்
நீதிக்காரரையும் போலீசுக்காரர்களையும் வாய்க்கு வந்
திட்டினார். அவரே தம் சொற்பொழிவின் முடிவில் என்
இங்குள்ள அதிகாரிகள் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தக்கூடும் எ
இதனால் கலியாணசுந்தரம் வேண்டுமென்றே முன்கூட்டியே
கொண்டிருந்த திட்டத்தின்படியே பேசினார் என்று தெரிகின்ற

அக்கூட்டத்தின் நடைமுறையையும் பேச்சுக்களையும் கு
கண்காணிக்கவும் வந்திருந்த போலீசு அதிகாரிகள் சிலர்
அதிகாரிகளுக்கு கலியாணசுந்தரம் பேசியது தெரியாது எ
விடமுடியாது.

புதுமை என்னவென்றால் கலியாணசுந்தரத்தின் டே
கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்த ஆள் மேலோ போலீசோ, நீ
எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரிய
விரும்புவது இதுதான்,

போலீசு கலியாணசுந்தரம் பேசியதைக் குறிப்பெடு
போலீசின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

போலீசு குறிப்பெடுத்து அனுப்பியிருந்தும், ஆட்சி
நடவடிக்கை எடுக்க வில்லையென்றால், காரணம் சொல்ல வே
விருப்பமில்லையானால் வெளிப்படையாக எங்களை இந்த அ
செய்ய முடியாது என்று பரவலாகச் சொல்லித் திரியும் கம்யூ
முழுக்கத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

70. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா?

(குயில், குரல் - 2, இசை-30-31, 16.2.1960)

சில நாட்களின் முன் நடந்த கம்யூனிஸ்ட் (செஞ்சிச் சாலையில்) பொதுக் கூட்டத்தில் சட்டசபை உறுப்பினராகிய கலியாணசுந்தரம் புதுவை நீதிக்காரரையும் போலீசுக்காரர்களையும் வாய்க்கு வந்தபடியெல்லாம் திட்டினார். அவரே தம் சொற்பொழிவின் முடிவில் என்னை இப்போதே இங்குள்ள அதிகாரிகள் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தக்கூடும் என்று கூறினார். இதனால் கலியாணசுந்தரம் வேண்டுமென்றே முன்கூட்டியே தாம் போட்டுக் கொண்டிருந்த திட்டத்தின்படியே பேசினார் என்று தெரிகின்றதல்லவா?

அக்கூட்டத்தின் நடைமுறையையும் பேச்சுக்களையும் குறிப்பெடுக்கவும் கண்காணிக்கவும் வந்திருந்த போலீசு அதிகாரிகள் சிலர் அல்லர் பலர். அதிகாரிகளுக்கு கலியாணசுந்தரம் பேசியது தெரியாது என்று சொல்லி விடமுடியாது.

புதுமை என்னவென்றால் கலியாணசுந்தரத்தின் மேலோ, அந்தக் கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்த ஆள் மேலோ போலீசோ, நீதிக்காரர்களோ எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. நாம் விரும்புவது இதுதான்,

போலீசு கலியாணசுந்தரம் பேசியதைக் குறிப்பெடுத்திராவிட்டால், போலீசின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

போலீசு குறிப்பெடுத்து அனுப்பியிருந்தும், ஆட்சி அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லையென்றால், காரணம் சொல்ல வேண்டும். சொல்ல விரும்பமில்லையானால் வெளிப்படையாக எங்களை இந்த அரசினர் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று பரவலாகச் சொல்லித் திரியும் கம்யூனிஸ்டுகளின் முழுக்கத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

71. தமிழ்

(குயில், குரல் -2, இசை - 32, 23.2.1960)

நம் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழி, மிகப் பழமை வாய்ந்தது.

அம்மொழி பல மொழிகளுக்குப் பெற்ற தாயாகவும், பல மொழிகளுக்கு வளர்ப்புத் தாயாகவும் இருந்து வந்துள்ளது.

தமிழ் மொழி இங்கு வந்து புகுந்த எதிரிகள் பலரால் சாகடிக்கப்பட்டதோ என்ற நிலையிலும் சாகாத மொழி. மறைக்கப்பட்டு விட்டதோ என்று எண்ணிய நிலையிலும் மறையாது வாழும் மொழி. ஆயினும்,

தமிழை ஒழிப்பதன் மூலமாகத்தான் தமிழரை ஒழிக்க முடியும் என்ற முடிவோடு அதன் வளர்ச்சியில் எதிரிகள் தலையிட்டதில் அதன் வளர்ச்சி குன்றிற்று என்பது மறுக்க முடியாது.

தமிழ்மொழி எண்ணிலாத நல்ல இலக்கிய வளமுடைய மொழி. அவ்விலக்கிய விளக்குகள், உலகை மூடியிருந்த இருளை ஓட்டியது என்பதை நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நடுநிலை உலகமே சொல்லும்.

தமிழிலக்கியங்கள் தம் வேலையை மனநிறைவு உண்டாகும்படி முடித்த பின்னரே அது எதிரிகளால் குன்றும் நிலையை அடைந்தது என்பது கருதி நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். தமிழ் மொழியில், தமிழ் இலக்கியங்களில் அயலார் புகுந்தனர் என்பதும், புகுந்து கை வைக்கவும் அவர்கட்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது என்பதும் துன்புறத் தக்கதேயாகும்.

நம் தாய்மொழி இன்று என்ன நிலையை அடைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் நினைக்கும்போதும் அந்நினைப்பு நம் நெஞ்சுக்கு நெருப்பாகி விடுகின்றது.

தமிழை ஒழிக்கும் நோக்கமுடையவர்க்கு இத்தமிழ் நாட்டில் சலுகை மிகுதி, அவர்கள் தமிழரின் அண்டையிலேயே குடித்தனம் பண்ணுகின்றார்கள். தமிழ்த்தாயை ஒழிக்கச் சொல்லித் தமிழரையே பிடிக்க அவர்கட்குச் செல்வாக்கு உண்டு.

தாய்மொழியை எதிர்க்கும் அதைக் கொல்ல நினைக்கும் கொல்ல நாடோறும் ஆவன செய்துவரும் ஒரு கூட்டத்தை நம் தமிழிற் சிலரே நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் சொன்னபடி இவர்கள் ஆடுகின்றார்கள். மானத்தை விடுகின்றார்கள். வயிறு வளர்ப்பதே நோக்கம் என்கிறார்கள்.

எதிரிகளைக் கொண்டே எதிரிகளின் கண்ணைக் குத்த வேண்டும் என்று எண்ணும் நம் இன எதிரிகளுக்கு ஆளாகி விடுகின்றார்கள்.

அன்னை நாடோறும் பட்டுவரும் பாடு இது. கன்னல் தோறும் கண்டுவரும் இன்னல் இது.

என் அன்புத் தமிழர்கள் தம் நெஞ்சு அரங்கிற்குத் திருப்புக முகத்தை, அழ வேண்டாம் எழுக:

அந்தத் தீயர்களை வாழ்த்த வேண்டும், அவர்கள் தீச்செயலுக்கு நன்றி கூற வேண்டும். தமிழுக்கு தமிழர்க்குத் இந்நாள்வரை அவர் செய்த தீமையால் தாம் நம் இன்றைய எழுச்சி-உணர்ச்சி ஏற்பட்டது.

நல்லவேளையாக அவர்கள் தம் போக்கினின்று திருந்தமாட்டார்கள். அவர்கள் தீமை வளர்க. தமிழர்கள் எழுக. உணர்ச்சி பெறுக.

தமிழிலக்கியங்களில் இன்றுள்ள தமிழிலக்கியங்களில் ஒன்றேனும் தனித்தமிழில் இல்லையாம். தமிழ்க்கோட்டையில் புகுந்து கன்னம் வைத்த திருடர்கள் தமிழிலக்கியங்களில் கை வைத்த கன்னக்கோல்காரர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள். வளர்ந்துவரும் தனித்தமிழையும் கலந்துவரும் தமிழாக்கிக் கொண்டே இருப்பவர்களாகிய பேடிகள் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்கள்.

கிழிந்த கருத்துள்ள செய்யுட்களை உயர்ந்த கருத்துள்ள செய்யுளிடையே புகுத்திய மனச்சான்றில்லாத கயவர்கள் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்கள்.

தமிழர்களே நம் கடமை என்ன? நாம் இந்நாள் அன்னைக்குச் செய்ய வேண்டிய அருந்தொண்டு என்ன?

தமிழை எதிர்க்கும் நிறுவனங்கள் எதுவாயிருந்தாலும் நாம் எதிர்த்து ஒழிக்க வேண்டும். தமிழை எதிர்ப்பவன், தமிழைக் கெடுப்பவன் எவனானாலும் அவனைத் தலை தூக்க ஒட்டாமல் செய்ய வேண்டும்.

தமிழர்கள் அரசியல் கட்சிகளில் எதில் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். விட்டுவிடலாக வேண்டும் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஒன்றை மட்டும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்ப்பற்று காவிரி பெருக்காகி விட்டது. தமிழர்களைத் தாழ்வாகக் கணக்கிடக்கூடாது எவரும். சென்னைத் தமிழ் அமைச்சர்களிற் சிலர் தமக்கு ஆட்களைச் சேர்க்க இப்போதே தமிழின் பகைவர்களின் காலை நக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அந்த நொள்ளைகளுக்கு இப்போதே சொல்லியனுப்பி விட வேண்டும். ஐயா நீவிர் எந்தத் தொகுதியில் நின்றாலும் நீவிர் ஏந்தும் கப்பறையில் கல்லே விழும் என்று.

இந்த அமைச்சரவை இந்தக் கட்சி, இந்த ஆள், நல்ல அவை, நல்ல கட்சி, நல்ல ஆள் என்று தமிழர்கள் மதிப்பிடுவது தமிழுக்கு அவர்கள் செய்த நன்மையை எடை போட்டே. அவன் எனக்கு வேண்டியவன் என்பதல்ல இப்போது தமிழர்களின் எண்ணம். அவன் தமிழுக்கு வேண்டியவனா என்பது ஒன்றுதான்.

தமிழர்களின் மதிப்பு பெற்றவள் இன்று பெற்ற தாயல்லன். தந்தையல்லன். உறவினன் அல்லன். தமிழின் மதிப்பைப் பெற்றுத் திகழ்வது தமிழின் தாயாகிய தமிழ்மொழி ஒன்றுதான். நீ ஒரு மதத்தவனா? நீ ஒரு சாதியனா? நீ வேறு இனத்தவனா? இரு!

அந்தப் பற்றுக்களையெல்லாம் விடுவது நல்லது. விடவில்லை. இரு. ஆனால் தமிழ்ப் பற்றுள்ளவனாயிரு. தமிழின் நலம் கருதிப் போராடுகின்றவனாயிரு! அந்தப் போரில் தலைபோவதாயினும் அஞ்சாதிரு!

நீ ஒரு அரசியல் அலுவல்காரன்! இரு! ஆனால் தமிழுக்குப் போராட அஞ்சாதே. வயிறு ஒன்றையே கருதித் தமிழைக் காட்டிக் கொடுப்பாரின் தெருவில் திரிவாரின் நண்பரையும் அணுகாதே!

போர்! தமிழ்ப் போர். தமிழ்த் தாய்க்காக! அவள் படும் இன்னலைத் தீர்ப்பதற்காக - தமிழர் தமிழராக மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக போர்!

தமிழ்த்தாய் வெல்க!

தமிழர்கள் விடுதலை எய்துக.

72. தோழர் சம்பத் அவர்கட்கு!

(குயில், குரல்-2, இசை-33, 15.3.1960)

தோழர் சம்பத் எம்.பி. அவர்கள் கண்ணீர்த் துளிகள் மேல் வெறுப்புற்று அறிக்கை ஒன்று வெளியிட்டிருக்கிறார் என்று கேள்வி.

நான் ஒன்று சம்பத் அவர்கட்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். சம்பத் அவர்களை நான் ஆற்றல் மிக்கவர் என்று எண்ணுவதாலும், திறமையுடையவர் என்று எண்ணுவதாலுமே அதைச் சொல்ல எண்ணினேன்.

சொல்ல வொண்ணா எதிர்ப்பின் கீழ் பெரியார் அவர்கள் தம் சுய மரியாதை இயக்கத்தையும், திராவிடர்க் கழகத்தையும் இந்நிலையில் நந்நிலையில் கொண்டு வந்து சேர்த்துள்ளார். நல்ல கருத்துக்களைப் பல எதிர்ப்புகளிடையேயும் மக்கள் பின்பற்றும் நிலையில் வந்து சேர்த்துள்ளார். பெரியார் தம் இயக்கம் பற்றிய அளவில் செய்திருக்கும் பெரிய குற்றம் என்னவென்றால் இயக்கத்திற்குப் பல லட்சக் கணக்கான பணத்தைச் சேர்த்து விட்டதுதான். இதனால் என்ன ஆகி விட்டது என்றால், அவரைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் அவரைக் காலவாரி அடித்துவிட்டுப் பணத்தை அடித்துக் கொண்டு போக வேண்டும் என்பதிலேயே நாட்டமுடையவர்களாகித் திரிகின்றார்கள்.

இன்று பெரியாரின் நிலையை நோக்குவார் கண்ணீர் விடுவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

குருசாமி, பொதுச் செயலாளர், விடுதலைக்கு ஆசிரியர். அவர் அந்த இரண்டு ஆயுதங்களையும் வைத்துக் கொண்டு செய்யும் வேலை என்ன தெரியுமா? அண்ணாதுரை வேலை செய்கின்றார். கிளைக் கழகங்கள் எல்லாவற்றிலும் பிரிவினையே ஏற்படுத்தி விட்டார். பெரியாரைக் கையால் ஆடவிட்டாமல் செய்துவிட வேண்டும் என்பது அவர் நோக்கம், 'காலிப் பசங்களையெல்லாம் கையில் பிடித்துக்கொண்டு இழிசெயல்கள் அனைத்தையும் செய்து வருகின்றார்.

ஒரு பயல் கூட்டத்தில் சொன்னான்:

பெரியாரை வெட்டி வெட்டி வெட்டிப் போட்டுப் பிரியாணி செய்து அள்ளி அள்ளி அள்ளி புசிக்க வேண்டும் என்று கூறினான். அவன் குருசாமி கட்சிக்காகப் பரிந்து இவ்வாறு கூறினானாம்.

இயக்கத்தில் - கிளைக் கழகங்களின் தலைவராயிருப்பவர்களில் பெரும்பான்மையோர் காலிப் பசங்களாகவே இருக்கின்றார்கள்.

பெரியாரால் இவற்றிற்கெல்லாம் மீட்சி காண முடியவில்லை. அவரால் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தி வைத்து விட்டார் குருசாமி.

எவனையும் எதையும் கேட்க முடியவில்லை.

தனிக்கொடி தைக்கப்படுகின்றது. தனிக்கட்சி உருவாகிவிட்டது. இந்த நிலையில் சம்பத் அவர்கள் கண்ணீர்த்துளி கட்சியை உதறித் தள்ளிவிட்டுத் திராவிடர் கழகத்தைச் சேர்ந்து அதைக் காப்பாற்றித் தர வேண்டும்.

தோழர், சம்பத், எம்.பி. அவர்கள் இன்றுநாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய இன்றியமையாத தொண்டு இதுதான்.

எண்ணித் துணிக.

73. முன்னேற வேண்டுமானால்

(குயில், குரல்-2, இசை-36, 12.4.1960)

தனி மனிதன் முன்னேற வேண்டுமானால்.

முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை

இன்மை புகுத்தி விடும்

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. ஓர் இயக்க ஏட்டைத் தன் நலத்துக்காகவும், இயக்கத்தைக் கலைத்துக் குட்டிச்சுவராக்குவதற்கும் கருவியாக எடுத்தாள வேண்டும். தலைவர்கள் முன்னேற வேண்டுமானால்

அறிவினால் ஆவதுண்டோ பிறிதின் நோய்

தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. பெரியாரின் காலைப்பிடித்துக் கொண்டே எழுந்து, பெரியாரையே ஒழித்துக் கட்ட வேறு புதிய கொடியுடன் புதிய கட்சி ஒன்றை ஏற்படுத்த இடைவிடாமல் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஏற்படுத்தப் போகும் கட்சி முன்னேற வேண்டுமானால்

பல்குழுவும் பாழ்படுத்தும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்

கொல் குறும்பும் இல்லது நாடு

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. பெரியாருக்கு எதிராக உள்ள பக்தவச்சலத்திடம் ஓடி நான் நூற்றுக்கு ஐம்பது பங்கு பீயாயிருந்தாலும் மீயாகிய நூற்றுக்கு ஐம்பது பங்கு வேளாளன் தானே. உங்கள் பெரியார் ஒழிப்பு இயக்கத்தில் எனக்குப் பெரும் பங்கு கொடுக்கலாமே என்று கேட்க வேண்டும்.

ஒரு குடும்பி பொருள் நிலையில் முன்னேற வேண்டுமானால்
இன்றியமையாச் சிறப்பின்வாயினும்
குன்ற வருவ விடல்

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. ஒரு கவிஞனிடம் குடும்பத்தோடு
சென்று கவிதைகளையும் நாடகத்தையும் வெளியிடும் உரிமை வேண்டும்
என்று சொல்லிப் பெற்றுக் கொண்டு இன்னொருவனிடம் ஒடி வெளியிடும்
செலவுக்கு பணம் தேவை என்று கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு
அச்சடிப்பவனிடம் ஒடி அச்சடித்தப்பின் கூலியைக் கொடுத்து விடுகின்றேன்
என்று அச்சிட்டுக் கொண்டே - அவ்வாறு பல பதிப்புகள் வெளியிட்டு நிறைய
காசடித்துக் கொண்டு, கவிஞர், பண உதவியாளர், அச்சுக்கூடத்தார் அனைவர்
நெற்றியிலும் பட்டை நாமத்தைப் போட்டுவிட்டுப் பொதுத் தொண்டுதானே
என்று சொல்லிவிட வேண்டும்.

ஒரு புலவன் முன்னேற வேண்டுமானால்

அறன்ஈனும், இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. தாய்மொழியைக் குறைத்தும்,
தாய்நாட்டைக் குறைத்தும் பார்ப்பானிடம் கூறிப் பொருள் சேர்க்க வேண்டும்.

நடிகன் முன்னேற வேண்டுமானால்

அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேறப் படும்

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை.

தன்னினும் புகழ்பெற்ற நடிகனைப் பற்றிய சுவரொட்டிகளை
ஆள்வைத்துக் கிழிக்க வேண்டும்.

தலைவர்கள் பொருள்நிலையில் முன்னேற வேண்டுமானால்

மனத்தானாம் மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி சினத்தானாம்

இன்னான் எனப்படும் சொல்

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. பெரும்புகழ் உடைய கலைஞனுக்கு நடக்கும் பாராட்டுக் கூட்டத்தில் ஆளை வைத்து மண்ணை அள்ளிப் போடச் செய்ய வேண்டும்.

திரைப்படக் கவிஞர் எழுத்தாளர் முன்னேற வேண்டுமானால்

அஃகி அகன்றஅறிவு என்னம் யார்மாட்டும்

வெஃகி வெறிய செயின்

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. பிறர் எழுதிய பாட்டைத் தாம் எழுதியதாகவோ, பிறர் எழுதிய பாட்டில் சில சொற்களை மாற்றியோ, பிறர் எழுதிய செய்யுள், உரைநடைகளின் கருத்தை எடுத்தோ தம் பெயரால் வெளியிட்டு மானமில்லாத பட முதலாளிகளிடம் பணத்தை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

பார்ப்பனர் முன்னேற வேண்டுமானால்

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாதல்

அறங்கூறும் ஆக்கந் தரும்

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. தமிழர்களையும் தமிழ்ப் புலவர்களையும் தமிழ்க் கவிஞர்களையும் தமிழர் நாகரிகம் கலை ஒழுக்கங்களையும் தமக்கு காது கொடுக்கும் கயவர்களிடம், புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ வேண்டும்.

காட்டிக் கொடுப்பார் முன்னேற வேண்டுமானால்

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்

எல்லாரும் எள்ளப் படும்.

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. பார்ப்பனருக்காகத் தமிழர்களின் திறத்தினைப் பழித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாடு முன்னேற வேண்டுமானால்

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்

களைகட்டதனோடு நேர்

என்பதைக் கருத வேண்டியதில்லை. மேற்குறித்த கீழ்க்களைப் பெரியார் அப்படியே விட்டு வைத்துக் கொண்டே போக வேண்டும்.

74. புன்மை மணச்ச நல்லூராரும் அன்னை மணியம்மையாரும்

(குயில், குரல்-2, இசை-37, 10.5.1960)

ஓரஞ்சல் நமக்குக் கிடைத்தது. அதில்:

திரு குயில் ஆசிரியர் பாவேந்தர்க்கு, மணச்சநல்லூர் அம்பட்டன் வணக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்வது. புகழ்க்கூடாத மணியம்மையாரை அன்னை எனப் புகழ்ந்தும் புகழ்த்தக்க விடுதலை ஆசிரியர் குருசாமி அவர்களை இகழ்ந்தும் பேசியும் எழுதியும் வருகின்றீர் இது சரியா?.

(கையெழுத்தில்லை)

இது கலக உள்ளம் படைத்தவரும், இயக்கத்தைக் கீழறுக்கும் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவரும் ஆகிய ஒருவரால் எழுதப்பட்டதாக இருக்கலாம். ஆயினும் நாம் மணியம்மையாரை ஏன் புகழ்கின்றோம்? குருசாமியை ஏன் இகழ்கின்றோம் என்பதை விரிவாக விளக்கச் சொல்வதால் இதை மகிழ்ச்சிக்குரிய அஞ்சல் என்றே சொல்லுகின்றோம்.

நாம் இளமைப்போதில் முருகனைப் புகழ்ந்தோம். பாடினோம். ஆனால் நாளடைவில் முருகன் ஒரு புகழ்த்தக்க பொருளன்று பாடத்தக்க ஒரு பொருளன்று எனக் கண்டோம். முருகனைப் புகழ்வதை விட்டோம். முருகனைப் பாடுவதை விட்டோம்.

பாரதி தமிழ் பாட்டுக்கு ஒரு புதுநடை கண்ட புலவன்; பாரதியைப் புகழ்ந்தோம்; பாடினோம். இதைச் சிலர் எதிர்த்தார்கள். பாரதிதாசன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருப்பதை எதிர்த்தார்கள். அவர்களின் எதிர்ப்பை நாம் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆனால் நாம் புகழ்வதற்கும் புகழ்ந்து பாடுதற்கும் பாரதியைவிட ஒருவர் இருக்கின்றாரா? அவர் யார் என்று ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தோம்.

தாம் போகும் வழியை மறைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு குன்றத்தைக் குத்தி உடைத்துக் கொண்டிருந்த இரண்டு தோள்களைக் கண்டோம். தம்மை நோக்கிச் சீறிவருகின்ற நெருப்பு மழைக்கு சிரித்துக் கொண்டிருந்த இரண்டு

உதடுகளைக் கண்டோம். தமிழ்நெறி காப்பேன். தமிழரைக் காப்பேன். ஆரிய நெறியை அடியோடு மாயப்பேன் என்று அறையில் அல்ல மலைமேல்நின்று மெல்ல அல்ல தொண்டை கிழிய முழக்கமிடும் ஓர் இருடியத்தால் செய்த உள்ளத்தைக் கண்டோம்.

அது மட்டுமல்ல.

இன்று உடைக்கும் தோளும் நெருப்பு மழைக்குச் சிரித்த உதடுகளும் இருடிய உள்ளமும் ஒரு இடத்தில் கண்டோம். இந்த அணுகுண்டு பட்டறைதாம் பெரியார் என்பதும் கண்டோம். பெரியாரைப் புகழ்ந்து பேசினோம். புகழ்ந்து எழுதினோம். புகழ்ந்து பாடினோம். ஆயினும் நாம் புகழ் நாம் பாட இன்னும் ஒரு மேலான பொருள் வேண்டுமென ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தோம்.

பெரியார் செத்துக் கொண்டிருந்தார்.

தமிழர் அழுது கொண்டிருந்தார்கள்.

பெரியாரை உடனிருந்து சாகடித்துக் கொண்டிருந்த விரியன் பாம்புகள்; அவர் முதுமைஅல்ல; அவருடைய பிணிகள் அல்ல. குருசாமி, குஞ்சிதம் அம்மையார், அண்ணாத்துரை, பொன்னம்பலனார்.

ஆனால் பெரியாரின் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்து போக மூட்டை முடிச்சகளுடன் காத்திருந்த உயிரைப் போகாதே என்று பிடித்து இழுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தவை இரண்டு. ஒன்று அவரின் பெருந்தொண்டு; மக்கள் மீது அவர் வைத்திருந்த அருள் மற்றொன்று. ஆயினும் காற்றிறங்கிப் பொதிமாடுபோல் பெருத்துத் தொங்கும் அவர் விதையின் ஒருபால் ஒட்டிய ஆண் குறியினின்று முன்னறிவிப்பின்றிப் பெருகும் சிறுநீரை உடனிருந்து கலம் ஏந்திக் கக்கும் ஓர் அருந்தொண்டு, அவர் பெருந்தொண்டால் முடியாது. அவர் மக்கள் மேல் வைத்துள்ள அருளால் முடியாது; பெரியார் சாகட்டும் என்று தவங்கிடக்கும் அண்ணாத்துரை, குருசாமி, குஞ்சிதம் அம்மையார், பொன்னம்பலனார்களின் எண்ணத்தில் மண்ணைப் போட்டு - பெரியார் வாழட்டும் என்று தன் துடிக்கும் இளமையைப் பெரியார்க்கு ஒப்படைத்த ஒரு பொடிப் பெண்ணை,

அன்னை என்று புகழாமல் நாம் வேறு
என்ன என்று புகழுவல் லோம்?

பெரியார் மேட்டமேல் வீற்றிருப்பார். ஓர் இலக்கம் தமிழர் அவரின் தொண்டுக்காக மல்லிகை முதலிய மலர்களாலும் வெட்டிவேர் முதலிய மணப்பொருளாலும் அழகு பெறக் கட்டிய மாலை ஒவ்வொன்றாகச் சூட்டிப் பெரியார் எதிரில் இரண்டு வண்டியளவாகக் குவிப்பார்கள்.

அதே நேரத்தில் எல்லாம் உடைய மணியம்மையார். ஏதுங்கெட்ட வேலைக்காரிபோல் மேடைக்கு ஏறத்தாழ அரைக்கல் தொலைவில் தனியே உட்கார்ந்து சுவடி விற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஒரே ஒரு மாலையை என் துணைவியார்க்குப் போடுங்கள் என்று அந்தப் பாவியாவது சொன்னதில்லை: எம் அன்னையாவது முன்னே குவிந்துள்ள மாலைகளை மூட்டைக் கட்டுவதின்றி அம்மாலைகளில் எல்லாம் மணக்கும் பெரியார் தொண்டை முகர்ந்து முகர்ந்து மகிழ்வதன்றி, ஓர் இதழைக் கிள்ளித் தலையில் வைத்தார் என்பதும் இல்லை.

பெரியாரை அணுகும் சிறுக்கிகள் சிலரையும் நாம் கண்டதுண்டு. அவர்கள் பெரியாரே நீவி எம்மைப் பிடியுங்கள். எம் ஆம்படையான்மார் உங்கள் கோட்டையைப் பிடித்துக் குட்டிச்சுவராக்கட்டும் என்று சொல்வதன்றி நல்ல எண்ணம் மருந்துக்கும் காணப்படுமா?

மணச்ச நல்லூராரே

நான் யாரைப் புகழ வேண்டும்?

75. டயருக்குப் பரிக்

(சூயில், குரல்-2, இசை-38, 31.5.1960)

பஞ்சாப் படுகொலை புகழ். டயர் படுபாவி தன்னிடம் இருந்த தோட்டாக்கள் தீரும்வரை மக்களை கட்டுக் கொன்றான். அதற்கு அந்நாளில் ஆண்ட வெள்ளை அரசு அவனுக்குக் கொடுத்த தண்டனை என்ன தெரியுமா? வீரவாள் பரிக்!

சட்ட எரிப்புப் போராட்டத்தில் சிறை சென்ற சனார்த்தனம். எம்.ஏ. அவர்களை அங்கிருந்த குருசாமி, லோகநாதன் என்ற ரௌடிப் பையன் கொண்டு அடிக்கவும் முயன்றார் என்பது பலருக்கும் நினைவிருக்கலாம்.

குருசாமிக்கு கிடைத்த தண்டனை என்ன தெரியுமா? இயக்கத்தின் தலைவர் என்ற பரிக்!

ஐன் 5ம் தேதி பட எரிப்புப் போராட்ட நாள். அதே நாள் குருசாமியின் புதுக்கொடிக்குக் கம்பம் கட்டும் நாள்.

பட எரிப்புப் போராட்டத்தில் முதலிற் சிறை செல்ல இருப்பவர் ஆதித்தனார். இரண்டாவது சிறை செல்ல இருப்பவர் பெரியார். இவர்களை வழிகூட்டி அனுப்புகின்றவர் குருசாமி. இயக்கத்திற்குப் புதிய திட்டம் வகுப்பவர் குஞ்சிதம் அம்மையார். உண்டியல் தண்டி உலைவைப்பவர் எஸ்.டி.விவேகி; அமைச்சர் பக்தவச்சலம் வீட்டில் இயக்க முடிவுப் பண் திருச்சிற்றம்பலம் பாடப்படும்.

சென்ற பொதுத் தேர்தலில் காஞ்சிப் பகுதியில் அண்ணாத்துரையை எதிர்த்தும் பார்ப்பனர் ஒருவரை ஆதரித்தும் கூட்டத்திற் பேச அனுப்பப்பட்டவர் குருசாமி. குருசாமியுடன் சென்றவர் குஞ்சிதம், குஞ்சிதம் அம்மையாரை கூட்டத் தொடக்கத்தில் பேச அழைத்தார்கள் காஞ்சித் திராவிட கழகத்தார்.

அம்மையார் சொன்னது: என்ன இருந்தாலும் ஹி ஹி! குருசாமியை பேசச் சொன்னார்கள். அவர் பேசியது என்ன தெரியுமா? பார்ப்பன எதிர்ப்பு.

பட எரிப்புப் போராட்ட காலத்தில் விடுதலை ஏடு புதுக் கொடியை ஆதரிக்கும், விடுதலை ஆசிரியர் அன்னை மணியம்மையார் எப்போதும் போலவே சும்மா இருப்பார்கள்.

ஒரு திருட்டுப் பையன் விடுதலைச் செயலகத்தில் பகுந்து தன் சொந்த நன்மைக்கு உகந்த வகையில் தனிப்பகையைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் எழுதினாலும் அன்னையார் கம்மா தாம் இருந்து விடுவார். அதைப் பெருந்தன்மை என்றே நினைக்கிறார்கள், அன்னை மணியம்மையார்.

இயக்கத்தின் தலைவர் குருசாமியாம்! ஸ்பிரிட் பிளாக் மார்க்கட் திருநாவுக்கரசு துணைத் தலைவராம். அரோகராம்!

பட எரிப்புப் போராட்டத்தில் துணிந்து ஈடுபடப் போகின்றார்கள். திருநாவுக்கரசு, எஸ்.டி.விவேகி, லோகநாதன், மணச்சநல்லூர் மூவேந்தர் முதலியவர்கள்.

மற்றவர்கள்?

பட எரிப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட எவரும், எவர்க்கும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை. அவர்கள் உள்ளத்தில் மட்டும் தமிழன்னை வீற்றிருக்க வேண்டும். தமிழக விடுதலை விருப்பம் நெஞ்சத்தில் பெருக்கெடுக்க வேண்டும்; இயக்கத்தில் உள்ள கலகக்காரப் பசங்களுக்காகத் தனியாக ஒரு கோடி ஆணிகட்டிய செருப்பை தயாராக வைத்திருக்க வேண்டும். ஒரு சாமிக்கும் அஞ்சாத கயமரியாதைக்காரன் குருசாமிக்கு அஞ்சமாட்டான்.

76. பட எரிப்புப் போர் ஏறு!

(குயில், குரல்-2, இசை-39, 7.6.1960)

தமிழ்நாடு நம் தாய்நாடு! அதை நாம் நம்ம்தாக்க வேண்டும். பிற நாடுகள் வடநாட்டான் உடையவை. அவற்றை நாம் வெறுக்க வேண்டும். அங்கெல்லாம் பரந்துள்ள வடவர் இயக்கத்தில் தீயை வைக்க வேண்டும். அப்படி அவன் வரைந்துள்ள படத்தைக் கொளுத்திக் காட்ட வேண்டும். கொளுத்திக் காட்டுவது தமிழர் வெறுப்பைக் காட்டியவாறு.

கிளர்ச்சி! - அதோ தொடங்கிவிட்டது. தீப்பந்தத்தோடு தமிழர்கள் அணி அணியாகச் செல்கின்றார்கள்.

தமிழா ஏறு!

தமிழ் மக்களே ஏறு!

குடித்தனம் நாளைக்கு, வாணிகம் நாளைக்கு! கைத்தொழில் நாளைக்கு இன்று அதோ பிறன் அதிகாரம் பரவியுள்ள எல்லைப் படத்தைத் தமிழர்கள் எரிக்கப் போகின்றார்கள்.

தமிழா ஏறு!

தமிழ் மகளே ஏறு!

தூங்குவது நாளைக்கு! சோறு உண்பது நாளைக்கு. மூச்சு விடுவது நாளைக்கு.

ஏறு! தமிழா ஏறு!

ஏறு தமிழ் மகளே ஏறு!

நீ காங்கிரசுக்காரனா? காங்கிரசிலேயே இரு! நீ கண்ணீர்த் துளிக்காரனா? அங்கேயே இரு! நீ கம்யூனிசிட்டா? இரு. ஆயினும் நீ ஒரு தமிழன் என்பதை மறவாதே! வடவரின் ஆட்சியை ஒழிக்க, இந்தியை விலக்கத் தமிழகத்தை விடுவிக்க ஏறு! எடு தீப்பந்தத்தை.

தமிழ் 'ஆட்சிமொழி' என்பது நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டுமா? பார்ப்பனர் குளறுபடி நீக்கப்பட வேண்டுமா? ஏறு!

தமிழில் இல்லாதது இல்லை என்பதும், தமிழ் பிற மொழிகளின் தாய் என்பதும், தமிழைக் காட்டிக் கொடுப்பவன் கயவாளிப் பையன் என்பதும், தமிழை விட்டு ஆங்கிலத்தைப் போற்றுவோன் முடிச்சுமாறிப் பையன் என்பதும் நிலைநாட்டப்பட வேண்டுமானால் ஏறு! எடு தீப்பந்தத்தை! கொளுத்து வடவர்கள் ஆட்சியை.

தமிழ்நாட்டுக்குத் தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வைக்கப்பட வேண்டுமா? ஆகாஷ்வாணியை வானொலியாக்க வேண்டுமா? ஏறு தமிழா! ஏறு தமிழ் மகளே!

பெரியாரை வாழ்த்து! ஆதித்தனாரை வாழ்த்து! ஏறு! வெல்க பட எரிப்புப் போர்!

வெல்க தமிழ்! வீழ்க இந்தி! வடவன் ஆட்சிக்குத் திருச்சிற்றம்பலம் தமிழ்நாடு விடுதலை பெறுக! ஏறு.

77. பட எரிப்புப் போர் வென்றது

(சூயில், சூரல் - 3, இசை - 1, 14.6.1960)

சென்ற ஞாயிறு நாடெங்குமுள்ள தமிழர்கள், தமிழகம் நீக்கிய நாட்டின் படத்தை எரித்தார்கள். இதைக் கொண்டே பட எரிப்புப் போர் வென்றது என்று நாம் கூறிவிடவில்லை. கண்ணீர்த்துளிகளும், காங்கிரசுக்காரரும், பொதுவுடைமைக்காரரும், கீழறுக்கும் குருசாமியும் மறைவான வகையிலும் வெளிப்படையான வகையிலும் உருவாக்கி வந்த முட்டுக்கட்டைகளை தடைச்சுவர்களை ஒரு பொருளாகவும் எண்ணாமல் தன் இலக்கை நோக்கித் தொண்டர்கள் - போர்வீரர்கள் முன்னேறினார்கள் என்பதைக் கொண்டுதான் இப்போர் வெற்றியடைந்தது என்கின்றோம்.

எத்தனை அறிக்கைகள் நாங்கள் அப்படி பண்ணிவிடுவோம் இப்படிப் பண்ணி விடுவோம் என்று! அவர்களில் முகவரிக்கு ஓர் ஆள் வேண்டுமே! இல்லவே இல்லை.

கீழறுப்புக்காரர் கனவுதான் என்ன ஆயிற்று; பக்தவச்சலங்களைத் தொட்டுப் பார்த்தார். பக்தவச்சலங்களோ தம் நடுக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார். கீழறுப்போர் நடக்கப் போவதைத் தெரிந்து கொண்டு பெரியாரிடம் நேரத்தோடு ஓடி வந்து உட்கார்ந்து கொண்டார். பெரியாரை சிறைப்படுத்தவந்த அதிகாரியிடம் கெஞ்சி தானும் வண்டியில் ஏறிக் கொண்டார். வியப்படைந்த பெரியாரோ அப்படியானால், வீரமணியே! இமயவரம்பனே! நீயும் வந்தேறுக என்றார். சிறைநோக்கி வண்டி நடந்தது.

அதிகாரிகள் முன்கூட்டியே தலைவர் சிலரைப் பிடித்துப் போவதையும், பிடித்தபின் மறுநாளே விடுதலை செய்யப் போவதையும் கீழறுப்புக் குருசாமி தெரிந்து கொண்டிருந்ததால் விரைவாக எழுந்தார் நானும் சிறைக்கு வருகிறேன் என்று.

அதற்கு பின் அவர் வெளிப்படையாகவே சொல்லிக் கொண்டிருந்தது என்ன? சிறைக்குப் போவதான எண்ணம் எனக்கு இல்லை என்பதுதான்.

அவர்தம் தோழர்களாகிய பொறுக்கிப் பசங்களுக்குச் சொல்லி வந்ததென்ன? சிறைக்குப் போகக்கூடாது என்பது தானே!

* தமிழர் உள்ளம் ஓர் எரிமலை. அது தணலைக் கக்க தொடங்கிய நிலையில் அதைக் காங்கிரசும் மற்ற கீழ் மக்களும் ஒரு குவளைத் தண்ணீர் ஊற்றி அவித்துவிட எண்ணினார்கள். எண்ணுகிறார்கள் என்றால் அது அவர்களின் மூடத்தனமேயொழிய வேறில்லை. குருசாமிகள் குறுக்குக் கோட்டை நோக்கிக் காலைப் பின்னே வைத்து விடும் இந்தப் போர் என்றால் அது அவனவன் காணும் பகற்கனவே அல்லாமல் வேறென்ன? முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளாகப் பெரியார் எரிச்சலின் குடு அடியிடத்தைத் தீக்குழம்பாக்கி வைத்திருப்பதையும், மலையுச்சிச் சிவப்பேறிக் காட்டுவதையும் நாம் அன்றைக்கே அறிவோம் - குருசாமிகளும் மற்ற மடையர்களும்தான் இன்றைக்கும் அறியவில்லை என்பதற்காக நாம் இரங்குவது தவிர வேறென்ன செய்ய முடியும். இந்த தாழங்காய்ப் பக்தவச்சலங்களின் உள்நோக்கத்திற்கு இந்த எரிமலை உட்கார்ந்து விடும் என்று எவரும் நினைக்க வேண்டாம்.

தமிழர்களே! தமிழ்த்தாய்மார்களே! தாயுங்காய்களையும் மற்றக் கூழைமட்டைகளையும் கக்கத்தில் தூக்கிக்கொண்டு தன் இலக்கில் போய் நின்று சிரிக்கும் எது? தமிழர் உள்ளத்தின் எரிமலை! பெரியார் முழங்கிய விடுதலை முழக்கம்!

மானங்கெட்டவர்களே! புதுக்கொடி தைப்பவர்களே! பொறுக்கிப் பசங்களே உங்கள் பேராசையை, வஞ்சச் செயல்களை நெஞ்சினுள்ளேயே புதைத்து விடுங்கள்.

நாலாயிரம் பேர் சிறை சென்றார்கள் இந்தப் போரில்! அப்படி என்றால் என்ன பொருள்? இந்தத் தமிழகம் தன் நெஞ்சத்தைப் பெரியார் நெஞ்சமாக்கிக் கொண்டது. நாட்டுத் தமிழர் அனைவரும் ஒருமனப்பட்டார்கள். தமிழருக்கும் விடுதலைக்கும் இடையில் சாணளவு தூரமும் இல்லை. இருப்பதாக நினைப்பவர் பேடிகள்.

தமிழக வீரர்கள்வெல்க!
தமிழ் வெல்க!
தமிழர் விடுதலை வாழ்க!
பெரியார் வாழ்க!
ஆதித்தனார் வாழ்க!

78. சப்பான் வழி தப்பானது

(குயில், குரல்-3, இசை-3, 28.6.60)

சப்பானில் முந்திக் குண்டு போடச் சொன்ன தலைவர் ஐசன் ஓவர் அல்லர். அவர் வேறு.

இன்று ஐசன் ஓவர் தலைமையில் இருக்கிறது அமெரிக்கா. இன்றைய அமெரிக்கா உலக மக்களை நல்ல வழியில் அழைத்துச் செல்லும் நோக்கம் உடையது. வாழும் மக்களை வாழும் நிலையிற் சேர்க்கத் துடிப்பது. இது உலகு அறிந்த உண்மை.

சப்பானுக்கு வர இருந்த ஐசன் ஓவரை வரக் கூடாது என்று மறியல் செய்த ஜப்பான் மாணவரும், பிறரும் கம்யூனிஸ்டுகள் கருத்தை நிறைவேற்றியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பிழை செய்து விட்டார்கள்.

பழைய அமெரிக்காவை எதிர்த்ததால் பழைய அமெரிக்கா சப்பானில் குண்டு போட்டது. இன்றைய உருசியாவைச் சப்பான் ஆதரிப்பதில் உருசியா சப்பானின் தலைமேல் போட இருக்கும் குண்டு அதைவிடப் பெரிதாகும்.

சப்பான், மாணவரும், பிறரும் உருசியா விளம்பரத்திற்கு மயங்கி, அதைப் பெரிதென்றும் வல்லமை பொருந்தியதென்றும் நினைக்கின்றார்கள். அதுதான் இல்லை.

உருசியா என்னிடம் வலிவுள்ள போர்க்கருவிகள் உள்ளன என்று கூறுவது மெய்யாக இருக்கலாம். ஆயினும் அவை அமெரிக்காவைவிட வலிவுடையன அல்ல. பெருந்தொகையுடையனவும் அல்ல.

தற்காப்பு முறையில் சிறந்தது உருசியா. சென்று தாக்கும் ஆற்றல் உருசியாவுக்கு இருந்ததில்லை. இப்போதும் இல்லை.

தன் முன்னேற்றத்தையும், உலகின் முன்னேற்றத்தையும் எண்ணும் ஒரு நாடு இந்நாள் உருசியாவைத் துணை கொள்ளக் கூடாது. அமெரிக்காவைத் துணைக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தருவது. அஃது வன்மை மிக்கது. ஒழுக்கமில்லாத நாடு இழுக்கம் அடைவது உறுதி.

அமெரிக்கா ஒழுக்க முடையது; அந்த நாட்டின் ஆட்சித் தலைவன் சர்வாதிகாரி அல்லன். மக்கள்பால் அன்பு உடையவன்.

உருசியத் தலைவன் அவ்வாறு அல்ல! நேற்றிருந்தான் ஒரு தலைவன். அவன் இன்று தலை நெரித்துக் கொல்லப்பட்டான் என்ற கதை மிக உண்டு உருசியாவில்! நாள்தோறும் உண்டு உருசியாவில்.

அமெரிக்காவின் இன்றைய நோக்கம் மிகச் சிறந்தது. விழுந்துள்ள பிற நாடுகளை எழுந்து நடக்க உதவுவது. உருசியா அப்படியல்ல. ஏமாந்த நாட்டை அறத்தின் எதிரியாக்குவது.

உருசிய நாடு இவ்வுலகில் செய்துள்ள அரிய செயல் ஒன்றுதான். அதுதான் உருசியா எல்லாவற்றிலும் சிறந்துள்ளது என்று நம்ப வைத்தது.

அந்த நாட்டில் ஏழ்மையென்பதே இல்லை. எல்லாரும் அங்கே பணக்காரர். சோறில்லை என்று அழும் ஆள் ஒருவனும் அங்கு இல்லை.

இப்படி அமெரிக்கா சொல்லுமானால் நம்ப முடியும். உருசியா இப்படிச் சொல்லித் திரிவது ஏன் எனில் உலகில் ஏமாந்தவர் அதிகம் என்பது கருதி.

நாசிசம் பஞ்சத்தை உண்டாக்கி விடும் என்பதை நாம் உருசியாவின் வாயால் எத்தனை முறையோ கேட்டிருக்கிறோம். இன்று இத்தாலி மக்கள் நாடோறும் நுகர்ந்து வரும் வாழ்க்கை வழியில் நூறில் ஒரு பங்கைக் கூட உருசியாவில் காண முடியாது. நாம் கூறும் இது, புதுமை என்று தோன்றலாம். ஆயினும் உண்மையே.

உலகின் ஒழுக்கத்தை உலகின் நலத்தை விரும்புவோர் ஒழுக்கமில்லாத காட்டுமிராண்டித் தனத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்ற உருசியாவையும், சீனாவையும் ஒன்று சேர்த்து வாலறுக்க வேண்டும். இதற்கு அமெரிக்காவையும் இங்கிலாந்தையும் பிரான்சையும் ஆதரிப்பதில் குற்றமொன்றும் நேர்ந்து விடாது. உலக நலத்திற்கு நல்லது. உலக முன்னேற்றத்திற்கு நல்லது.

79. புதுவைக் காங்கிரசு

(சூயில், சூரல்-3, இசை-13, 13.9.60)

போன வாரம் புதுவைச் சட்டசபை கூடியது. அரசின் தலைவர் சொற்பொழிவுக்குப் பின், காங்கிரஸ்காரர் தமக்குள் வள்வள் என்று குலைத்துக் கொள்ளுவதற்காக ஒரு வாரம் சட்டசபை தள்ளிப் போடப்பட்டது.

புதுவைக் காங்கிரசு எம்.எல்.ஏ.க்கள் 27 பேர். இவர்களில் கயேச்சைகளும் இருக்கிறார்களாயினும் அந்தச் கயேச்சைகள் எதிர்பார்த்தபடி காங்கிரசு அடுக்களை நோக்கி ஒடிவிட்டார்களே!

இனி 27-ம் போக மீதியுள்ளவர் கம்யூனிஸ்டுகள் 12 பேர் மட்டுமே! எனவே சட்டசபையை நன்கு நடத்திக் கொண்டு போகும் வாய்ப்பும் காங்கிரசுக்காரர்கட்கே உண்டு அந்தக் காங்கிரசுக்காரர்கள்தாம் தங்கள் பொறுப்பை மறந்து, கோழுட்டித் தெருவில் கோட்டாளன்களாய்க் கூவிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மேலிடத்து ராசு வந்தார் அமைதிப்படுத்த! கீழிட்டதால் முயன்றார். வழக்கப்படி திரும்பிப்போய்விட்டார். ஒரு வாரம் முடிந்தும் சட்டசபைக்குப் போனார்களா காங்கிரசுக்காரர்? தம்மில் ஒற்றுமை அமைத்தார்களா? அல்லது இனியாவது ஒற்றுமை அடையும் நிலையில் உள்ளனவா அவர்கள் தன்னல உள்ளங்கள்!

இதற்குத் தொடர்பில்லாத ஒரு கதையைச் சொல்லிவிட்டு இந்தத் தலையங்கத்தை முடித்து விடுகின்றோம்.

ஒருநில் ஊர்திருடிப் பசங்கள் பலர் இருந்தார்களாம். அவர்கள் எதிரில் நாடு திருடி ஒருவன் வந்தானாம். நீங்கள் வேறுவேலை செய்யக்கூடாதா? என்று கேட்டானாம். இப்போது நாங்கள் அடைந்து வரும் ஊதியத்திற்குப் பழுதில்லாமல் இருக்குமானால் நீங்கள் காட்டும் வேறு வேலையையும் செய்யத்தயார் என்றார்கள். அதற்கு நாடு திருடி அப்படியானால் நீங்கள் எல்லோரும் ஏதாவதொரு சட்டசபையில் உறுப்பினராகி விடுங்கள் என்றான். ஊர்திருடிப் பசங்களின் எடுத்த காரியம் உடனே வெற்றி!

80. புதுவையில் பாரதி விழா

(சூயில், குரல்-3, இசை-14, 20.9.1960)

11.9.60 ல் ஒதியஞ்சாலைத் திடலில் குபேர் தலைமையில் பாரதி விழாவில் ஒரு பகுதி நடந்தேறியது. பாட்டுப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டிகளில் நடுவராக உட்கார்ந்தவர்கள் தமக்கு வேண்டியவர்கள், தம் இனத்தவர்கள் என்பதை வைத்துப் பரிசு முடிவு கட்டினார்களாம்.

அடுத்த நாள் (12.9.1960) விழாவில் நடிகர் திலகம் கலந்து கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவரை விழா நடத்தியவர்கள் பாரதி மண்டபம் கட்டப் பணம் கேட்டிருந்தார்கள். அதற்கு அவர், அரசினர் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்; குபேர் கவனிக்க வேண்டும்; எதுவும் இல்லை என்று தீர்ந்தால் நான் கவனிக்கிறேன் என்றாராம்.

பணங்கேட்டார்கள் விருந்தாக வந்தவரை! நிலைமையைச் சொன்னார்களா? ஏற்கெனவே பணந்தண்டி உட்பையில் போட்டு வைத்திருக்கும் ஆட்கள் அப்போது அங்கே தாமே இருந்தார்கள். என்னிடத்தில் இவ்வளவு இருக்கிறது. என்னிடத்தில் இவ்வளவு இருந்தது என்று சொல்லியிருக்கலாமே! ஒன்றுமில்லையாம்.

அப்படியானால் என்ன கருத்து! நீங்களும் கொடுங்கள், வாயிற்போட்டுக் கொள்ளுகின்றோம் என்பது தானே!

பாரதிவிழா நூள் எப்போது என்று பார்த்துத்தானா பாரதி மண்டபத்தை இடிக்க வேண்டும்? என்ன கருத்து!

தோளில் வேட்டி ஒன்று போட்டுக் கொண்டுதாமே அங்கு வந்திருந்தார் மணிப்பார்ப்பனர். அவராவது ஏதாவது மூச்சு விட்டிருக்கலாமே.

பாரதிவிழா நடத்துகின்றார்களாம். இவர்கள் அகப்பட்டதை கருட்டும் ஆட்கள்!

81. கழுகுகள் எழுந்தன

(குயில், குரல்-3, இசை-15, 27.6.1960)

காட்டுக்கு நடுவர் ஒருவர் ஏற்படுத்த வேண்டியதிருந்தது. காட்டிலிருந்து ஒரு புறா அந்த அலுவலுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கழுகுகள் எதிர்த்தன!

அந்த ஏற்பாடு சரியல்ல என்று வழக்கிட்டன கழுகுகள். அதுபற்றித் தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பும் ஒரு கழுகுக்கே அமைந்தது.

நடுவராகிய கழுகு புறாவை நடுவராக ஏற்படுத்தியது சரி என்று தீர்ப்புக் கூறியது. இவ்வாறு தீர்ப்புக் கூறியதோடு நின்றிருக்கலாம். அது அப்படிச் செய்யவில்லை. வழக்கிட்ட தன் இனத்துக்கும் இனிப்புக் காட்ட நினைத்தது. அந்தத் தீர்ப்பு எழுதிய தாளிலேயே. புறாவை ஏற்படுத்திய அதிகாரிகளைத் திட்டி எழுதி வைத்தது.

நடுவராகிய கழுகு, தீர்ப்பையும், திட்டிடுதலையும் ஒரே தாளில் எழுதியிருந்ததால், அந்தத் தாளில் நடுவர் என்பவர் ஒருவர் தென்படுகின்றார்; நடுவராகிய கழுகு ஒன்றும் தென்படுகின்றது. திட்டிடுதலைக் கண்ட அதிகாரிக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டது. எது பற்றி கழுகு தனி முறையில் தலைநீட்டியது பற்றி! அதிகாரியும் ஒரு தாக்குத் தாக்கினார்; நடுவரை அல்ல! கழுகை. தீர்ப்பைப் பற்றியல்ல! திட்டிய பகுதியைப் பற்றி!

அதற்குமேல், கழுகு நடுவர் அவர் கூட்டம் அந்த அதிகாரிமேல் இப்போது மீசையை முறுக்குகின்றன.

நடுவரைப் பற்றி அதிகாரி பேச உரிமை இல்லை என்று.

புறாவை ஏற்படுத்தியது சரியல்ல என்றும் மற்றொரு வழக்கு!

இந்த எதிர்ப்புக்கு ஒத்தாசையாக ஏறத்தாழ 250 கழுகுகள் கையொப்பமிட்டுள்ளன.

இதில் நான் தமிழர்க்கு எடுத்துக்காட்ட வந்தது ஒன்றே ஒன்று. அதுவும் மிகச் சிறிய செய்தி.

கழுகுகளின் ஒற்றுமையைப் பார்த்தீர்களா? ஒருத்தருக்கு உயர்ந்த அலுவல்! போகட்டும் என்று இருந்தனவா?

கழுகுகளின் இச்செயல் தென்னாட்டுப்பார்ப்பனர் செயலை ஒத்திருக்கவில்லையா?

புறாக்களே, தமிழர்களே ஒன்றுபடுங்கள்! கழுகுகளை ஒட்டுங்கள்!

82. கரை உடைந்த ஏரி

(குயில், குரல்-3, இசை-16, 4.10.1960)

கரை உடைந்திருக்கிறது. ஏரியில் நிரம்பியுள்ள வெள்ளம் ஊரை அழித்து வருகிறது. பொதுமக்களின் சார்பில் தொண்டாற்றும் அரசினர் இதில் கவலை கொண்டிருப்பதாகக் கருத முடியவில்லை. அதற்கு மாறாக கரை உடைப்பு ஏற்பட்டதற்கு அரசினர் காரணமோ என ஐயுற வேண்டியிருக்கிறது.

தீரனோ டுபுளன்சுக் தெய்வசிகாமணிக்குக் கொடுத்துள்ள அதிகாரம் மிக விரிவானது. அதை அவர் மேற்கொண்டு நடத்தும் முறை நாடு சிரிக்கிறது.

பெரியகடைத் தெருவில் ஓர் ஓட்டலுக்கு உடையவர் மோகன் என்பவர். அவர் தம் ஓட்டல் குறட்டில் ஒரு பங்கு அடித்துக் கொள்ள விண்ணப்பம் கொடுத்தது. 1960 ஜனவரி 4. ஆனால் அவருக்குத் தெய்வசிகாமணி உத்தரவு கொடுத்தது 19.9.60. இதில் வியப்பில்லை.

இடையிலுள்ள இத்தனை மாதங்களில் தெய்வசிகாமணி செய்துவந்த போக்கிரித் தனங்கள் மிக வியப்பை உண்டாக்குவதாகும். இவற்றையெல்லாம் இனியாவது அரசினர் ஆராய்ந்து பார்த்துத் தெய்வசிகாமணி இடத்தில் ஒரு மனிதரைப் பிடித்துப் போட்டால் நலமாகவிருக்கும். வாணிகர்கள், குடிமக்கள் அவரால் அடைந்துவரும் இன்னல்கள் மிகப்பல.

காசிலிங்கம் என்பவர் யார்? அவருக்கும் தெய்வசிகாமணிக்கும் என்ன தொடர்பு? இவை ஆராயப்பட வேண்டும்.

மோகன் பங்குக்குத் தம் குறட்டில் உத்தரவு கேட்டால் அதே குறட்டில் காசிலிங்கத்திற்கு உத்தரவு கொடுத்து முடித்து விட்டதாக வம்பு தொடுக்கிறார் தெய்வ சிகாமணி. இந்தக் கூத்து அரசினர் சார்பில் நடைபெறுகிறது. பன்முறை அரசினர்க்கு முறையிட்டும் நடைபெறுகிறது என்றால் ஏரியை உடைத்தவர் யாராய் இருக்கும்?

எல்லாத் துறையிலும் வெளிப்படையாகவே இப்படிப்பட்ட தீய போக்குகள் காணப்படுகின்றன.

இதை யூனியன் அரசிடம் ஒப்பந்தத்தின் மேல் விட்டுப் போனான் பிரஞ்சுக்காரன். ஒப்பந்தத் திட்டங்கள் அனைத்தும் வந்திருக்கும் யூனியன்காரரால் அடியோடு புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்று மக்கள் கருதுகின்றார்கள். நாம் அப்படிச் கருதவில்லை. யூனியன் அரசினர் போக்குக்கு உதவியாக உள்ள திட்டங்களை அவர்கள் புறக்கணிப்பதே இல்லை என்பது நம் கருத்து.

ஆனால் சிறிது நாட்களுக்கு முன் புதுவை அசெம்பளியில், அதிகார மாற்றம் ஏற்படுவதற்குள் அதிகார மாற்றம் நடந்துவிட்டால் நாம் எப்படி கடப்போமோ அப்படியே இன்று முதல் நடக்கத் தொடங்கி விட வேண்டும் என்ற முழுக்கம் கிளம்பிற்று. இந்த முட்டாள்தனமான பேச்சுகள் அரசினர்க்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கியது என்றும் நினைக்க வேண்டியதிருக்கிறது. ஏனெனில் நடைபெறும் காரியங்கள் அப்படித்தான் காட்சியளிக்கின்றன. இதனால் புதுவையில் ஒரு புதிய இயக்கம் தோன்றியிருப்பதாகக் கேள்வி.

அதிகார மாற்றம் நடக்குமட்டும் பிரஞ்சு சட்ட திட்டங்களே அமுலில் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் அந்த இயக்கத்தின் நோக்கமாம்.

யூனியன் போக்குக்கும், இந்தப் புதிய இயக்கத்தின் போக்குக்கும் வேறுபாடு உண்டு. யூனியன் போக்கு, தன்னிடமுள்ள ஆயுத வலிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. புதிய இயக்கம் மக்களின் எண்ணத்தைத் திரட்டுகின்றது. மக்களாட்சி முறையில்!

புதிய இயக்கத்தை அரசினர் அச்சுறுத்தலாம். அதுவும் அடங்கிவிடலாம் என்றாலும் அரசினர் நேர்மையாக மக்களுக்கு மதிப்பு வைத்து இரக்கம் வைத்துத் தம் அதிகாரத்தை நடத்திக் கொண்டு போக வேண்டும் என்று நாம் கூறுகின்றோம்.

83. செய்தி ஏடுகள் அனைத்தும் சிறிய போக்குடையனவே

(குயில், குரல்-3, இசை-17, 11.10.60)

ஒரே ஒரு ஊரில் ஒரே ஒரு பணக்காரர் இருந்தார். அவர் ஆலை வைத்து நடத்தும் பெரிய பணக்காரர் ஆகிவிட்டார். அவருக்குச் சைவந்தான் பிடிக்கும். ஏனென்றால் சைவம் பணக்காரரை ஆதரிக்கும். ஏழைகளைத் தள்ளி மிதிக்கும்.

அவர் தம் சைவக் கொள்கையைப் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு மேற்கொண்டு வந்தார். மேலுக்கு! உள்ளூர ஒன்று! பின் ஏழை மக்களை ஏய்த்துப் பிழைப்பதான ஒரு போக்கிரித்தனத்தை மறைக்க அந்தச் சைவ முழுக்கம் நல்ல திரை அல்லவா? என்றும் தமக்குப் புகழ் உண்டானால் உண்மைப் போக்கு மறையும் என்பதும் அவர் உள் எண்ணம்.

நாளிதழ் ஒன்று ஏற்பாடு செய்தார். அது நாளிதழ் போலவே வெளிக்குத் தோன்றிய போதிலும், உற்று நோக்கினால் அது ஓர் பழி வாங்கும் பட்டாக்கத்தி என்பது புலனாகும்.

அதற்கு எங்கும் செய்தி அனுப்புவோர் இருக்கின்றார்கள். நெஞ்சில் ஈரமில்லாதவரையும் வடிகட்டிய வஞ்சகராகவுமே ஆள் பொறுக்கிய திறமை அந்த ஏட்டின் சொந்தக்காரருக்கு அமைந்த தனித்திறமை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

ஏட்டின் சொந்தக்காரராகிய அந்தப் பணக்காரருக்குத் தனிமுறையில் யார் யார் ஆகாதவர்? தம் பழிவாங்கும் கொள்கையை நிறைவேற்றும் முறை எப்படி? இவற்றையெல்லாம் தம் ஏட்டின் எழுத்தாளர்கட்கும், செய்தியாளர்கட்கும் சொல்லி வைத்திருந்தார்.

மதுரையில் அந்த ஏடு நடக்கும்! மதுரையிலேயே குறிப்பிடத்தக்க வகையில் கூட்டம். அதிலும் அந்த ஏட்டின் சிறந்த எழுத்தாளரையும் கொண்டே அந்தக் கூட்டம் நடக்கும்.

ஆனால் அது பற்றி அந்த ஏட்டில் ஒரு வரி கூட, ஓர் எழுத்துக்கூட இராது ஏன்?

அந்தக் கூட்டத்தின் குறிப்பிடத்தக்க பேச்சாளர், ஏட்டாளர்க்கு ஆகாதவர் அல்லவா?

தம் குறுகிய கொள்கை, நாட்டைச் சுரண்டும் எண்ணம் இவற்றிற்குப் புறம்பானது. ஆனால், நாட்டிற்கு நல்லதான எந்தச் செய்தியும் அந்த ஏட்டில் தலைகாட்டாது.

செய்தி ஏட்டின் நிலை எப்படி? செய்தி ஏட்டின் தீய போக்கு எப்படி?

நாம் இங்கு இந்தச் சைவப் பணக்கார ஆலை அதிகாரியின் ஏட்டை மட்டும் ஏன் இவ்வளவு விரிவாகக் காட்டினோம் என்றால், நான் தமிழன், நான் தமிழ்ப் பற்றாளன், என்று பகட்டிக் கொண்டு தமிழர் கண்ணில் மண்ணை அள்ளிப் போட்டு நல்ல பெயரையும் நிலைநாட்டிக் கொள்பவர் அவர். அவர் நடத்தும் ஏட்டின் தகுதியே இப்படி என்பதைக் குறிக்கவே இதைச் சொன்னோம். மற்ற ஏடுகளைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டியதில்லை.

‘விடுதலை’யின் ஆசிரியர் மணியம்மையார் என்று அந்த ‘விடுதலை’ யிலேயே போட்டிருக்கும். ஆனால் குருசாமி என்பவர் தம் பெயரைக் குறிக்கையில் எல்லாம் பெயருக்கு முன் விடுதலை ஆசிரியர் என்ற பட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளத் தவறவே மாட்டார்.

இப்படிப்பட்ட குருசாமியின் பொறுப்பில் நடக்கும் ‘விடுதலை’ எந்த முறையில் நடக்கும்? தெரிந்துதான்!

ஆயினும் மொத்தத்தில் கூறுகின்றோம். பெரியாரின் இயக்க ஏட்டைக் கொண்டே பெரியாரின் அன்பர்களை விலக்கிப் பெரியாரின் வன்பர்களை விலைக்கு வாங்கி வயிற்றை நிரப்பி வருகின்றார்கள். நாள்தோறும் மறவாமல் இயக்க அன்பர்களை மறைமுகமாகத் தாக்கிக் குறைவுபடுத்தி எழுதுவதில் அவர் சிறிதும் அஞ்சுவதில்லை.

கண்ணியம் ரெட்டியார் அந்தப் பக்கத் திராவிடக் கழகத் தலைவர். ஆனால் குருசாமிக்குப் படையல் போட மறுப்பவர். ரெட்டியார் இப்படிச் செய்யலாமா? அவர் வாதைபடத்தான் வேண்டும்.

அவர் இயக்க நடவடிக்கை பற்றி (இன்றியமையாச் செய்தி) விடுதலைக்கு எழுதுவார் அது விடுதலையில் வருமா? வராது. ரெட்டியாராவது விடுவாரா? பெரியாருக்கு எழுதினார். அதன்பிறகு பல நாட்களின் பின்பு விடுதலையில் அச்செய்தி வெளிவந்தது. அதன் பிறகு? அப்படித்தான்! போடுவதே இல்லை. ரெட்டியார் பெரியாருக்கு எழுதினாரா? இல்லை. இந்தச் சின்ன செய்திக்கு இத்தனை பெரிய இழுவா?

இது ஒன்றை எடுத்துக்காட்டாகச் சொன்னோம். சுருக்கமாகச் சொன்னால் விடுதலை நடக்கவில்லை. நடப்பது கெடுதலையே!

குருசாமியின் போக்கு, பித்தலாட்டம் மாறுபாடு நரிச்செயல் நன்றியற்ற பிழைப்பு எல்லார்க்கும் தெரியும். பல நாட்களாகத் தெரியும். அவரால் விளையும் கேடுகளைப் பட்டறிந்துள்ள மக்கள் பத்தாயிரம்.

விடுதலையை நடத்துகின்றார் குறிசாமி. பதவி உயர்வு பெற்று வாழ்கின்றார்! குறிசாமி இருக்கின்றார் குறிசாமி. ஆனால் எம் பெரியார் இறந்து கொண்டு வருகின்றார். இந்த நிலையிலும் தீப்பந்தத்துக்கு மண்ணெண்ணெய் ஊற்றுகின்றார்.

இவை தவிர மற்ற நாளேடுகள் எப்படி என்பதை நான் விளக்கத் தேவையில்லை. பார்ப்பனர் ஏடுகள்!

84. புகைவண்டிக் கட்டணச் சீட்டிலும் இந்தியாம்

(குயில், குரல்-3, இசை-18, 18.10.1960)

கட்சிகள் நடத்துகிறார்கள்! காங்கிரஸ் கட்சி ஒன்று; திராவிடர் கழகம் இரண்டு; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மூன்று; தமிழரசுக் கழகம் நான்கு; நாம் தமிழர் இயக்கம் ஐந்து; கம்யூனிஸ்டு கட்சியோடு ஆறு.

தமிழகத்தில் கட்சிகளுக்குக் குறைவில்லை. இன்று அந்தக் கட்சிகள் எல்லாம் என்ன செய்கின்றன? நேரிடையாகவோ மறைமுகமாகவோ காமராசரிடம் காக்காய் பிடிப்பதுதான்.

காமராசரோ நேருவுக்குக் காக்காய் பிடிப்பதில் தவறுவதே இல்லை!

திராவிடர் கழகத்தின் தலைவராகக் குருசாமியை அமைத்ததன் நோக்கமே காமராசரைக் காக்காய் பிடிப்பதுதான் என்று குருசாமியே தன் உள் கட்சிக்காரர் ஒருவரிடம் கூறிப் பெருமை அடித்துக் கொள்ளுகிறார்.

இந்த நிலையில் அரசினர் டிக்கெட்டிலும் இந்தியைப் புகுத்துவார்கள். தாயின் வயிற்றிலுள்ள குழந்தையின் நெற்றியிலும் இந்தியைப் பொறிப்பார்கள்.

கட்சிகள் என்ன செய்யும்? மக்களைச் சுரண்டுவதில் முழுநாளையும் செலவு செய்யுமே தவிர,

நேருவைக் காக்காய் பிடிக்கும் காமராசரைக் காக்காய் பிடிக்குமே தவிர, மானம் கருதிக் களத்தில் இறங்கவா செய்யும்?

இந்தி நாளடைவில் தொத்திய ஒவ்வொரு பகுதியையும் தமிழர் எதிர்த்து வந்துள்ளார்கள். தில்லி எதையும் சட்டை பண்ணவேயில்லை. இவ்வாறு சட்டை பண்ணாத இந்த அரசினர், ஒரு காலத்தில் இந்தி எதிர்ப்பைக் கண்டு நடுங்கியதையும் எதிர்ப்பாளர்க்குப் பணிந்து போனதையும் நாம் மறந்து போகவில்லை.

அத்தகைய அரசினர் சில நாட்களாக எதற்கும் அஞ்சாமல் இந்திக்குக் கணிசமான ஆதரவு தருகின்றார்கள் என்றால் என்ன பொருள்?

இப்போதுள்ள கட்சிகள் அனைத்திலும் குருசாமிகளே நிறைந்திருக்கிறார்கள். இதை அறிவுடையவர்கள் நன்றாய் அறிந்து வருகின்றார்கள். கட்சிகள் 'ஆ' ஊ என்று கிளப்பும் கூச்சல்களுக்கு ஏதாவது பொருள் உண்டா? பொருள் உண்டு என்றால் அது பொதுமக்களிடம் பறிக்கும் பொருள் உண்டு என்றுதானே கொள்ள வேண்டும்.

அதுதானே! நடப்பதும்!

ஏன் தமிழகத்தின் மானத்தைக் காக்கத் தமிழர்கள் என்பவர் அனைவரும் ஒன்றுபடவில்லை?

ஏன் தமிழுக்கு உயிர்விடத் தயக்கம்!

தமிழைக் காட்டிக் கொடுப்பதில் கட்சித் தலைவர் அனைவர்க்கும் இருந்து வரும் காட்டிக் கொடுக்கும் போக்கை ஏன் நீக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. பொதுமக்கள் கேழ்வரகு வாங்கும் பணத்தையும் கட்சிக்குக் கொடுத்து வந்தார்களே! சிறைக்குப் போ என்றால் பிள்ளை குட்டிகளுடன் பாயைச் சுருட்டிக் கொண்டு பழந்துணியை மூட்டடைக் கட்டிக்கொண்டு புறப்படவில்லையா? அவர்கள் இப்படி ஊசலாடும்போதும், தமிழின் மானம் கப்பலேறும் போதும் இந்த விளையாட்டா? காக்காய் பிடிக்கும் வேலையா, காக சுரண்டும் திருத்தொண்டா?

நாளேடுகள் தமிழகத்தில் வளர்ந்து வருகின்றன? அவை என்ன செய்கின்றன? காமராசரிடம் காக்காய் பிடிக்கின்றன. ஏன் கோட்டாவுக்காக? பெர்மிட்டுக்காக? பஸ் ஈட்டுக்காக! என்று தொலையும் இந்த மானங்கெட்ட போக்கு!

கட்சிக்காரர்களே, நாளேடுகளே, உங்களுக்கு மானமிருந்தால் இந்தி நுழைவு நீங்க தமிழன்னை குறைபாடு நீங்க எல்லாரும் இன்றே ஒன்றுபட்டுச் செயல் தொடங்க வேண்டும்.

இப்போதுள்ள கட்சிகள் அனைத்திலும் குருசாமிகளே நிறைந்திருக்கிறார்கள். இதை அறிவுடையவர்கள் நன்றாய் அறிந்து வருகின்றார்கள். கட்சிகள் 'ஆ' ஊ என்று கிளப்பும் கூச்சல்களுக்கு ஏதாவது பொருள் உண்டா? பொருள் உண்டு என்றால் அது பொதுமக்களிடம் பறிக்கும் பொருள் உண்டு என்றுதானே கொள்ள வேண்டும்.

அதுதானே! நடப்பதும்!

ஏன் தமிழகத்தின் மானத்தைக் காக்கத் தமிழர்கள் என்பவர் அனைவரும் ஒன்றுபடவில்லை?

ஏன் தமிழுக்கு உயிர்விடத் தயக்கம்!

தமிழைக் காட்டிக் கொடுப்பதில் கட்சித் தலைவர் அனைவர்க்கும் இருந்து வரும் காட்டிக் கொடுக்கும் போக்கை ஏன் நீக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. பொதுமக்கள் கேழ்வரகு வாங்கும் பணத்தையும் கட்சிக்குக் கொடுத்து வந்தார்களே! சிறைக்குப் போ என்றால் பிள்ளை குட்டிகளுடன் பாயைச் சுருட்டிக் கொண்டு பழந்துணியை மூட்டைக் கட்டிக்கொண்டு புறப்படவில்லையா? அவர்கள் இப்படி ஊசலாடும்போதும், தமிழின் மானம் கப்பலேறும் போதும் இந்த விளையாட்டா? காக்காய் பிடிக்கும் வேலையா, காக சுரண்டும் திருத்தொண்டா?

நாளேடுகள் தமிழகத்தில் வளர்ந்து வருகின்றன? அவை என்ன செய்கின்றன? காமராசரிடம் காக்காய் பிடிக்கின்றன. ஏன் கோட்டாவுக்காக? பெர்மிட்டுக்காக? பஸ் ஈட்டுக்காக! என்று தொலையும் இந்த மானங்கெட்ட போக்கு!

கட்சிக்காரர்களே, நாளேடுகளே, உங்களுக்கு மானமிருந்தால் இந்தி நுழைவு நீங்க தமிழன்னை குறைபாடு நீங்க எல்லாரும் இன்றே ஒன்றுபட்டுச் செயல் தொடங்க வேண்டும்.

85. குருசாமியை விட சனார்த்தனமே மானி

(குயில், குரல்-3, இசை-19, 25.10.1960)

குருசாமியைப் போல் கூட்டத்திலிருந்து கொண்டே கையில் கொடுவாள் ஏந்துவதைக் காட்டிலும் சனார்த்தனம் போல் நான் இந்தக் கூட்டத்தை விட்டு நீக்கிக் கொள்ளுகின்றேன் என்று கூறுகின்றவர் ஆயிரம் பங்கு நல்லவர். குருசாமி தி.க.வில் இருப்பதைவிட சனார்த்தனம் விலகிக் கொள்வதால் தி.க. விற்குத் தீமை ஏற்படாது.

நல்லவர் எங்கிருப்பினும் நல்லவரே! சனார்த்தனம் எங்கே சென்றாலும் நல்லவரே! தீயவர் எங்கு இருப்பினும் தீயவரே. குருசாமி எங்குச் செல்லினும் நல்லவராகிவிட மாட்டார்.

சனார்த்தனம் தி.க.வில் இருந்தவரைக்கும் அவரால் இயக்கத்திற்கு எந்தத் தீமையும் இல்லை. அவர் எவரிடத்திலும் இலஞ்சம் வாங்கியதில்லை. காமராசரிடம் தூது போவதாகக் காட்டிக் கொண்டு பொதுமக்களை ஏமாற்றிப் பணம் அடித்ததில்லை.

தேர்தலில் கூட்டம் போட்டுப் பேசிக் காங்கிரசை வெற்றிபெறச் செய்வதாக மொத்தக் குத்தகையெடுத்துக் காங்கிரசிடம் குத்தகைக்கு முற்பணமாகப் பெருந்தொகையை அடித்து மெத்தை வீடு கட்டிக்கொள்ள வில்லை. கார் வாங்கவில்லை. விடுதலையைப் பிடித்துக்கொண்டு பொதுமக்களிடம் பிச்சை எடுக்க அதைக் கருவியாக்கிக் கொள்ளவில்லை.

சனார்த்தனம் இயக்கத்தை விட்டுப் போய் விட்டார். குருசாமி தலைவராயிருக்கும் இயக்கத்தில் பலர் இன்றும் இருக்கின்றார்கள்? இதில் நமக்கேற்படும் ஐயம் என்ன என்றால் இருக்கின்றனர் என்பவர்கள் ஏன் இருக்கின்றார்கள் என்பதுதான்?

சனார்த்தனம் போய் விட்டார்! மானம் உடையவர் போய்விட்டார்!

இயக்கத்தில் இருப்பவர்கள் இயக்கம் இன்று போய்க் கொண்டிருக்கும் இழிவான பாதையினின்று அதைத் தடுத்து நல்வழிப்படுத்தவில்லை என்றால் என்ன பொருள்? இயக்கம் இருப்பதாகவா பொருள்?

பெரியாரின் ஈரலுக்கு மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் முதலைகளை அவர் ஏன் விட்டு வைத்திருக்கிறார்? என்பது பெரியாருக்குப் புரியலாம். நமக்குப் புரியுமா? நமக்கு எது புரியவில்லையோ எது சரியல்ல என்று தோன்றுகின்றதோ அதை நாமும் விட்டு வைத்துக் கொண்டு போவோமேயானால் நாம் மனிதர் என்றாவது மதிக்கப் படுவோமா?

இவ்வளவு தீய மனிதனுக்குப் பெரியார் அடங்கிப் போக வேண்டிய சூழ்நிலை என்ன இருக்கிறது? அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தால் அந்தத் தீயவனின் போக்கை விட்டுவைப்பதைவிட இயக்கத்தைக் கலைத்து விடுவது ஆயிரம் பங்கு நலம் பயப்பதாகுமே!

86. பெற்ற மனத்தில் சிவாஜி கணேசனை இன்னொரு முறை போய்ப் பாருங்கள்

(சூயில், குரல்-3, இசை-20, 1.11.1960)

நினைத்தாலும் நெஞ்சில் எட்டிக்காய்ச் சாறு வடியும்! தமிழர்க்குக் கசப்பு நாள் தீபாவளி நாள். இரத்தப் பனைவரி என்பது ஒரு கொடிய அம்மை நோய்க்குப் பெயர். எதிர்த்த வீட்டுக்காரிக்கு அந்த அம்மை நோய் கண்டது. அவள் ஐந்து பிள்ளைகளைப் பெற்ற அச்சப் பாவை, நோய் கண்ட மூன்றாம் நாள் அவளை பழந்துணியில் சுருட்டிப் படையில் வைத்துக் கொண்டு போய்ப் புதைத்து வந்துவிட்டான் தலைவன்.

அவனுக்கு எவ்வளவு மனத்தொல்லை இருக்கும்? அவ்வளவு மனத்தொல்லையை உண்டாக்குவது தமிழனுக்குத் தீபாவளி. அந்தத் தலைவனுக்குத் தலைவியைப் பறிகொடுத்த அந்த நாள் என்றால் எத்தனை அருவருப்பு இருக்கும். அத்தனை அருவருப்பைக் கொடுப்பது தீபாவளி என்ற நினைவே அந்தத் தலைவன் அந்தப் பனைவரி அம்மை நோயை எப்படித் திட்டுவான்? உண்மைத் தமிழன் அப்படித் திட்டுவான். அந்தத் தீபாவளி நாளை.

பெரிய ஒரு தமிழர் தலைவனைப் பெண்ணைக் காட்டி மயக்கிக் கொன்ற ஆரியப் பாவியின் காரியத்தை மழுப்பவும், தமிழர்க்கு ஏற்பட்ட பேரழிவை அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவும் வழக்கத்தில் வைத்த அந்தத் தீபாவளிக்குச் சிறப்புச் செய்ய வந்தன ஐந்து படங்கள்.

தீபாவளிக்கு ஐந்து புதிய திரைப்படங்கள் வந்தன. எந்த நாட்டிலும் இயலாத புதுமை இது! ஒசி நுழைவல்ல; பணங்கொடுத்தே போய்ப் பார்த்தேன். மூன்று நாளில் ஐந்து படத்தையும்.

அவைகளில் கண்ணுக்கு விருந்தாக்கி போட்டதும், கருத்துக்கு இலக்கியத்தை சொரிந்ததும் சிவாஜி கணேசன் நடித்த "பெற்ற மனம்" ஒன்றுதான்.

கடலைப் பார்க்கின்றோம். கடல் இயற்கையின் ஒரு பகுதி. எதிர்பார்க்கும் மகிழ்ச்சியை அதில் அடைய முடியவில்லை.

ஒரு தாளின் ஓரத்தில் ஆளையே மயக்கும் கடற்படம். அது அறிவை அழைத்துக் கொண்டுபோய் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தி விடுகின்றது. தாளும் நினைப்பில் இல்லை. தாளில் எழுதிய ஆளும் நினைப்பில் இல்லை. கடல் அலைகளின் ஆர்பாட்டத்தில் ஈடுபடுகின்றோம். தாளையும் ஆளையும் மறக்கச் செய்தது எது? மனிதன் திறமையின் வெற்றி! அது கலை!

பெரியாரை நேரிற் பார்க்கிறோம். நேரிற் பார்க்கும் பெரியார் இன்னும் சற்று நேரம் என்னிடம் இரு என்று சொல்வதில்லை; இன்னும் சற்றுநேரம் என்னுருவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிரு என்று அவர் கூறுவதில்லை. இன்னும் சற்று நேரம் என் பேச்சினிமையை அள்ளிப் பருகிக் கொண்டிரு என்று சொல்வதில்லை.

ஆனால் சிவாஜி கணேசன் நடிப்பினில் தோன்றும் பெரியாரை நாம் பிரிய முடியவில்லை. அவர் உள்ளத்தை அவர் பேச்சை நுகர்ந்து கொண்டே இருக்க ஆசைப்படுகின்றோம். பெரியாரைக் காண நாம் காட்சியளவில் அல்ல. கலையளவில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

இந்த அருஞ்செயலைத்தான் சிவாஜி கணேசனின் திறமையின் வெற்றி என்கின்றோம்.

இன்னும் ஒரு முறை 'பெற்ற மனத்'தில் சிவாஜி கணேசனிடத்தில் பெரியாரைக் கண்டு மகிழப் போகும்படி உங்களுக்கு நினைவூட்டுகின்றேன்.

— தொடரும்.

87. பெற்ற மனத்தில் சிவாஜி கணேசனை இன்னொரு முறை போய்ப் பாருங்கள்

(சூயில், குரல்-3, இசை-21, 8.11.60)

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி...

பெரிய இடத்துப் பையன் ரௌடியாகத் திரிகின்றான். கண்ட பெண்களை கண்ணடிப்பது, கைலி கட்டிக் கொண்டு அதைப் பின்னால் தூக்கிப் பிடித்தபடி உலவுவது, எல்லோருக்கும் முன்னே சிகரேட் பிடிப்பது ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் நாம் சிவாஜி கணேசனைக் காண முடிவதில்லை; அறநெறியே அறியாத ஒரு காலாடிப் பையனையே காண்கின்றோம்.

அவன் கண்களில் காலாடித்தனம்; உதட்டின் ஓரத்தில் காலாடித்தனம்; சொற்களில் காலாடித்தனம்; ஒவ்வோரசைவிலும் காலாடித்தனமே தாண்டவமாடுகின்றது.

அவனுக்கு ஏழ்மை என்பதே இன்னது என்று தெரியாது. பஞ்சம் என்பதை வினவறிந்த நாளமுதல் பார்த்தறியாதவன். அவன் நுகரும் செல்வம் அழியாதது; எவராலும் அசைக்க முடியாதது என்ற அவன் நெஞ்சத்தை நடிப்பின் கொஞ்சத்திலேயே காட்டி விடுகின்றார் நடிகர் திலகம்.

வளர்ப்புத் தாயையும் தந்தையையும் சொந்தப் பெற்றோர் என்றே அவன் நம்புவதால் தானொரு செல்வப் பிள்ளை என்று காட்டுகின்றன கண்கள்.

அவன் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்பதே இல்லை. அயலாருக்கு அவனால் தீராத தொல்லை.

இவ்வாறு நந்துருணித் தனம் காட்டும் அந்தப் பயலை உதைக்கலாம் என்று தோன்றுகின்றது பார்க்கும்போதெல்லாம். ஆனால்.

அடுத்த ஒரு மணி நேரத்திற்கெல்லாம் எளிமையிலும் நோயிலும் கிடந்து உழுவும் அந்த ஒருத்திதான் தன் தாய் என்று அறிய நேர்ந்து விடுகின்றது. காண வேண்டுமாம். விரைவில் காண வேண்டுமாம். துடிக்கின்றான் பையன். கோகோவென்று அழுகின்றான். துன்பத்துக்குரிய நடிப்புக் கட்டடங்கள் எத்தனை உண்டோ அத்தனையிலும் வாகை குடுகின்றான் அந்தப் பையன்.

88. தெய்வம் இகழேல்

(குயில், குரல்-3, இசை-22, 15.11.1960)

இது மெய்யுணர்வுடைய தமிழ்ச் சான்றோர் உருவ வணக்கம் உடையவர்களை நோக்கிச் சொன்னது.

எங்கள் தெய்வம், ஆடுகள், கோழிகள், பன்றிகள் அறுத்துப் படையல் போடச் சொன்னது என்று கூறி அவ்வாறே கொலைத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாறு கொலைத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றவர்கள், தம்முடைய ஆசையின் பொருட்டுச் செய்வதாகக் சொல்லுவது இல்லை. தெய்வம் இப்படித்தான் செய்யச் சொன்னது என்கின்றார்கள்.

தெய்வம் இவ்வாறு கேட்குமா? இவ்வாறு கேட்கும் என்றால் தெய்வமாகுமா?

கொல்லா விரதம் குவலயமெல் லாம்ஓங்க
எல்லாருக்கும் சொல்லுவதென் இச்சை பராபரமே!

என்ற தாயுமானவரின் அடிகளின் கருத்தை நோக்கினால் தெய்வத்திற்குப் பன்றி வெட்டும், கோழியிறுப்பும் உவப்பாக மாட்டா என்பது தெரிகின்றதல்லவா?

இதற்கு மாறாக எங்கள் தெய்வம் அந்த கொலைத் தொழிலை விரும்புகின்றது என்பவர் தெய்வத்தை இகழ்ந்தவர் அல்லவா?

அவர்களை நோக்கியே தெய்வம் இகழேல் எனப்பட்டது.

தெய்வம் என்று சொல்லியது எதை? ஒருருவும், ஒரு பெயரும் வேண்டுதல், வேண்டாமை இல்லாத ஒன்றை சொல்லியது என்க!

மற்றும் தெய்வம் என்ற சொல்லாற் பெறப்படும் பொருள் எது என்பதையும் நோக்குக!

அறிவு நிரம்பாத காலத்தில் காற்றையும், மழையையும், நெருப்பையும் 'தெய்' என்று கூறி வெறுத்தார்கள்.

அறிவு வளர வளர அவற்றின் பயனை அறிந்தார்கள் வாழ்த்தினார்கள்.

ஞாயிறு போற்றுதும், திங்களைப் போற்றுதும் முதலியவற்றை நோக்குக!

இதனால் தெய் என்னும் அடியாகப் பிறந்த தெய்வம் என்பதின் பொருள் பயன் விளைவிப்பவை என்றாவதை ஊன்றி உணர்தல் வேண்டும்.

ஞாயிறு, திங்கள், வான், நீர், தீ, காற்று, மண் என்பனவும், அவைகளின் வழியில் தோன்றிய மழை, மலை முதலியனவும் தெய்வங்கள் அல்லவா?

அவைகளை இகழுதல் நன்றா? ஆதலால் 'தெய்வம் இகழேல்' என்று கூறியருளினார்கள் தமிழ்ச் சான்றோர் எனவும் கொள்க!

89. புதுவை முதல்நீதி சன்னிதானத்தின் கிரேப்பியேவின் தில்லு முல்லு

(குயில், குரல்-3, இசை-23, 22.11.60)

புதுவை முத்தியாலுப்பேட்டை, டைலர் சித்தாநந்தம் அவர்களின் மனைவி பவுனாம்பாளுக்கு மேற்படி கிரேப்பியே (ஜெகநாத ஐயங்கார்) ஓர் அறிக்கை (கையொப்பமிட்டு) அனுப்பியிருக்கிறார்.

அந்த அறிக்கையின்படி மேற்படி பவுனாம்பாள் 29 ரூ. 35 புதுக்காக அரசினர்க்கு கட்டியாக வேண்டும். மேற்படி பவுனாம்பாளின் கணவர் டைலர் சித்தாநந்தம், கொள்ளைக்காரர் எதிர்பார்த்தபடி ஏமாந்துவிடவில்லை.

சம்பந்தப்பட்ட அலுவல்கள் எத்தனை உண்டோ அத்தனையிலும் சென்றார். அலுவல்காரர்கள் அத்தனை பேரையும் கேட்டார்.

இந்த வேலை தொடர்ந்து நான்கு நாட்கள் நடந்தன. எதற்காக என் கைப்பணத்தை இழக்க வேண்டும்? என்ன காரணம்? - இதுதான் சித்தாநந்தம் அவர்களின் கேள்வி.

இவரைக் கேட்டால் அவரைக் கேள். அவரைக் கேட்டால் இன்னொருவரைச் சொல்லி அவரைக்கேள். நாலு நாட்கள் தீர்ந்தன. ஏறத்தாழப் பத்து ரூபாய் செலவு.

ரோமன் என்னும் உசியே சித்தாநந்தத்திடம் சொல்லியுள்ள சேதி மிக வியப்பானது.

கட்டத்தான் வேண்டும். ஆனால் நீர் ரூபாய் கொண்டு வந்து என்னிடம் கொடுத்து எல்லாவற்றையும் ஒழுங்கு பண்ணி விடுகின்றேன் என்பது.

கடைசியாக கிரேப்பியே பீரோவில் உயர் அலுவல்காரராகிய சண்முகம் என்பவரைக் கேட்டபோது, அவர் பவுனாம்பாள் 29 ரூ. 35 புதுக்காக கட்ட வேண்டும் என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று நடுவுநிலை தவறாத நிலையில் கூறிவிட்டார்.

பவுனாம்பாளுக்கு வந்துள்ள அறிக்கையில் எண் 510-5.

கையெழுத்து கிரேப்பியர் ஐகநாத உசியே பொர்த்தேர் தெ கோந்த்ரேத் ரோமன்.

அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது பெருமாள் பேட்டைக்குடி முனிசாமி, குப்பம்மாள் இவர்கள் குமாரத்தி பவுனாம்பாள் சண்டை போட்டதற்கு நீதிச் செலவு.

இப்படி ஒரு மறைமுகச் சம்பாதனை இன்னும் எவ்வளவு? எத்தனை காலமாக நடக்கின்றதோ தெரியவில்லை.

நீதி இலாக்காத் தலைவர் இதைக் கண்காணிக்க குற்றவாளிகளின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரப்படுகின்றது.

90. புனிதா நாட்டிய அரங்கேற்று விழா

7 வயது சிறுமியின் ஆடலில்

எக்குறையுமின்மை

(சூயில், குரல்-3, இசை-24-25, 6.12.60, 13.12.60)

27.11.60 அன்று சென்னை வாணி மகாலில் மாலை 6.30 மணியளவில் எம்.ஆர்.ஆர் புரொடெக்ஷன்ஸ் மேனேஜர் திரு.சண்முகம் (சாம்பு) அவர்களின் பேத்தி இளையாள் புனிதாவின் நாட்டிய அரங்கேற்றம், சென்னை போலீஸ் டெபுட்டி கமிஷனர் திரு.வி. குழந்தைவேலு, பி.ஏ. அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இவ்வரங்கேற்ற விழாவிற்கு நகரப் பெருமக்கள் வந்திருந்தனர்.

சிறுமி புனிதா, திரு.முத்தையாபிள்ளை, திரு.கிட்டப்பாபிள்ளை, திருமதி. கமலாம்பாள் ஆகியோரின் மாணவி என்பதை முற்கூட்டியே அறிந்திருந்த பெருமக்கள் புனிதாவிடத்தில் ஆடற்கலையின் திறத்தை எதிர்பார்த்தனர். மக்கள் தாம் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமான திறமையைக் கண்டு வியப்புற்றார்கள்.

சிறுமி புனிதா ஏறத்தாழ 2.30 மணி நேரம் வரிசைப்படி ஆடியதில் எப்பகுதியிலும் எந்தத் தவறும் உண்டாகவில்லை.

நாட்டிய முடிவில் தலைவர் குழந்தைவேலு அவர்கள் தமது தலைமையுரையில் சிறுமியின் நாட்டியத் திறமை பற்றி மிகுவாகப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதோடு அன்னார், சிறுமியின் நாட்டியத்திற்கெனப் பாடிய முதல் மூன்று பாடல்கள் தெலுங்கில் அமைந்திருந்ததைக் குறிப்பிட்டு, அவை தமிழிலேயே இருந்திருந்தால் மிக நன்றாகவிருக்கும் எனக் கூறியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அடுத்தபடியாக, திரு. ஜெமினி கணேசன் சிறுமியை வாழ்த்து முகத்தான் ஆடல் திறத்தை இனிய முறையில் எடுத்துக்காட்டிப் பாராட்டினார்கள்.

மூன்றாவதாகப் பாராட்டிப் பேசிய நடிகவேள் எம்.ஆர். இராதா பேசுகையில், பொதுவாகக் குடும்பப் பெண்கட்கு நாட்டியப் பயிற்சி முதலியவற்றை அளிப்பதை நான் எதிர்பார்ப்பவனாயினும், நாட்டிய நடிகைகள் என்ற குளநீர் வறண்டு போகாமல் ஊற்றெடுக்கும் முறையில் தோன்றிய இந்த இளைய நாட்டியக் காரிகையை நான் மனமார வரவேற்கின்றேன் என்பது முதலாகப் பேசிச் சிறுமிக்கு வாழ்த்துக் கூறினார்.

கடைசியாகச் சிறுமியைப் பாராட்டிப் பேசிய கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் சொற்பொழிவின் சுருக்கம் வருமாறு :

நாட்டிய அரங்கில் கவிஞர் சொற்பொழிவு :

புனிதாவின் ஆடல் திறத்தைத் தலைவரும் திரு. ஜெமினிகணேசன் அவர்களும் நடிகவேளும், மனமாரப் புகழ்ந்து பேசினார்கள். அவர்கள் புகழ்ந்தது போதுமா; என்று நான் கேட்கிறேன். ஆனால் அதைவிடப் புகழ்கின்ற என் உள்ளத்தை அப்படியே வெளிக்குக் காட்டவும் என்னால் முடியவில்லை. ஏழாண்டு சிறுமி, ஏதும் தவறின்றித் திறம்பட ஆடியதற்குக் காரணம் என்னவாக இருக்க முடியும்? அந்தச் சிறுமி தன் பரம்பரையிடத்திலிருத்த ஆடற்கலைக்குரிய அடிப்படைத் திறமையைக் கையோடு வாங்கிக் கொண்டு உலகில் பிறந்தாள் என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. புனிதா நீண்ட ஆயுள் பெற வேண்டும்; பெரும் புகழ் பெற வேண்டும். பெற்றோருக்கும் பயிற்சி அளித்த ஆசிரியர், ஆசிரியைக்கும், பெரும்புகழும், நீடித்த ஆயுளும் பெற வேண்டும். இந்நாட்டு மக்களின் பெயரால் நான் முதலில் நன்றி சொல்ல வேண்டுமானால் ஆட்டி வைத்த ஆசிரியர் மூவர்க்கும் தான் சொல்ல வேண்டும். நிற்க, நான் இந்தக் கொட்டகையில் புகுந்தபோழுது ஒரு தோழர் என்னிடம் நடிகவேள் இராதா அவர்கள் மழையால் வாகையுற்ற மக்கட்கு உதவிபுரிந்த நடிகர்களைக் குறை கூறினார், அது பற்றி உங்கள் கருத்தை விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். அது பற்றி நான் இங்கு சில கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

மழை ஏறத்தாழ 22 நாள் பெய்தது. ஆனால் அது அதிகம் பெய்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. அப்படியிருக்க மக்கட்குத் தொல்லை ஏற்படக் காரணம் என்ன? நீர்த்தேக்கங்கள் அடி மண் எடுக்கப்படவில்லை. இவைகள்தாம் தொல்லைக்குக் காரணம். ஆட்சியாளர்கள் முதலிலேயே எண்ணி இயற்றப்பட்டவைகள் இவைகள். செய்தார்களா? ஏன் செய்யவில்லை? பழந்தமிழ் நூற்களில் தமிழரசர்கட்குத் தமிழ்ப் புலவர் மண் எடுத்தல் முதலியவற்றில் விழிப்போடிரு என்று கூறியிருப்பதை இன்றும் காணலாம்.

அரசினர் அதைக் கவனிப்பதில்லை. ஏன்? தமிழுக்கு அவர்கள் மதிப்பே தருவதில்லை. தமிழும் அவர்கட்குத் தெரியாது, அறிவுள்ள நபர்களாவது இந்நினைவை அரசினர்க்கும் மக்களுக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டாமா? அவர்கள் தொல்லைப்பட்டு வந்தார்கள். இந்தக் கொடையாளிகள் பணத்தையும், சோற்றையும் தூக்கிக் கொடுத்தார்கள். இதனால் அரசினர் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நினைவுறுத்தாது விட்டு விட்டார்கள். கொடை கொடுத்த நபர்களைக் கேட்கிறேன் ஏன் கொடுத்தீர்கள்? மழையால் துன்புறுகின்றவர்கள் சற்றே துன்புறும்படி விட்டுப் பாருங்கள். என்ன ஆகும்? கடமை மறந்த அரசினர்மேல் பழியுண்டாகும். அதனால் அவர்கட்கு நல்லறிவு உண்டாகும்.

சரி, இப்போது சோறு போட்டீர்கள், பணம் கொடுத்தீர்கள் அதன் பிறகு அரசினரும் 15 ரூ. கொடுக்க முடிவு செய்துள்ளார்கள். பல ஆண்டுக்கு முன்னமே ஏறத்தாழ 100 கோடி ரூ. செலவிட்டு ஊர்ப் பள்ளத்தை மேடு செய்திருக்க வேண்டிய அரசினர், நீர்த் தேக்கங்களை ஆழப்படுத்த உடனடியாகக் கொடுத்தது பல லட்சம்.

அடுத்தபடியாக மற்றொரு மழை இந்த அளவிலேயே பெய்தால், இது போலவே தான் குடிசைகட்குத் தொல்லை உண்டாகும். நீங்கள் உடனே சோறு போடவேண்டும். உடனே பணம் கொடுக்க வேண்டும். உடனே துணி கொடுக்க வேண்டும். மூலாதாரமான வெறுக்கக் கழுவாய் உண்டாகவில்லை. கொடை கொடுத்த நபர்களாவது அரசினர் இவ்வாறு கண்மூடிக் கொண்டிருந்தது தவறு என்று சொல்லிக் காட்டினார்களா? இதுவுமில்லை. இவற்றை எல்லாம் எண்ணித்தான் எம்.ஆர்.இராதா கொடை கொடுத்த நபர்களை குறை கூறினாரேயல்லாமல் இல்லாதவர்க்கு ஈதல் வேண்டும் என்ற அடிப்படையை அவர் மறுக்கவில்லை. இராதாவைச் சிறுவயது முதல் நான் அறிவேன். அவர் ஒரு நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்தவர். பெரியாரிடத்தும் நிரம்பக் கேள்விச் செல்வம் பெற்றவர்.

நான் கூட வீடிழந்தவர்கட்குப் பேருதவி புரிந்த நபர்களை என் மனதார வாழ்த்துவது போலவே அறிவுரை கூறிய இராதா அவர்களையும் வாழ்த்துகிறேன் என்று கூறி முடித்தார். நன்றி கூறுதலுக்குப் பின் புனிதவதியை வாழ்த்திய வண்ணம் பெருமக்கள் பிரிந்தார்கள்.

91. உங்களால் எல்லாம் முடியும் ஆனால் ஒன்று மட்டும் முடியாது

(குயில், குரல்-3, இசை-27, 20.12.1960)

தமிழை அழிக்க உங்களால் முடியாது. உங்களால் எல்லாம் முடியும்; தமிழை அழிப்பது மட்டும் முடியாது. நீங்கள் தமிழை ஒழிக்க எண்ணுகின்றீர்கள். உங்களையே முழுவதும் ஒழித்துக் கொள்ள எண்ணுகின்றீர்கள். நீங்கள் அரசியல் தலைவருமாய் மக்கள் தலைவருமாய் இருக்கலாம்; பேராற்றல் உடையவர்களாய் இருக்கலாம். தமிழை அழிக்க உங்களால் முடியாது.

அரசியல் அதிகாரம் இருக்கிறது; மக்கள் ஆதரவும் இருக்கிறது என்று நீங்கள் எண்ணலாம். அந்த எண்ணம் உண்மையாகவும் இருக்கலாம். உங்களில் எந்த ஆற்றலும் தமிழை அழிக்கப் பயன்படாது. நாட்டு மக்கள் உங்கட்கு அடங்கியவர்களாய் இருக்கலாம்; அவர்களை நீங்கள் அடக்கி வைத்திருக்கலாம்; அவர்கட்கு உள்ள தாய்மொழிப் பற்றை நீங்கள் உங்கள் கையில் அடக்கி வைத்திருக்கவில்லை. தமிழர்களின் தாய்மொழிப் பற்றும் உங்கள் கையில் அடங்கிவிட்டதாக நீங்கள் கனவுகாண வேண்டாம்.

நீங்கள் சுரண்டிகளாய் இருக்கலாம். நாட்டு மக்களும் சுரண்டிகளுக்கேற்ற சுரண்டிகளாய் இருக்கலாம்; நீங்கள் இடம் எல்லா வேலைகளையும் கண்ணைமூடிக்கொண்டு செய்கின்றவர்களாயிருக்கலாம்; நீங்கள் தமிழின்மேல் கை வைக்கின்றபோதும் அவர்கள் உங்கட்கு ஒத்து இருப்பார்கள் என்று எண்ணிவிட வேண்டாம். பொதுமக்கள் எலிகளாய் இருக்கலாம். தமிழைக் குறைத்துப் பேச வேண்டாம். எலிகளிடம் புலிகள் கண்டு நடுங்க நேரிடும்.

வல்லமையால் ஒரு பெரு நாட்டைச் சுண்டுவிரலில் அடக்கி ஆண்டவர்களை நீங்கள் கண்டு இருக்கலாம். அப்படி ஒருவரல்லர்; பலரைக் கண்டிருக்கலாம். எங்காவது ஓரினத்தின் தாய் மொழியைப் பிரிக்க எண்ணியவர்களைப் பார்த்ததுண்டா?

பல மொழிகள் பேசும் பல இனங்களைத் தனி ஒரு குடைக்கீழ் வைத்து ஆளும் வில்லனைக் கண்டிருப்பீர்கள். அந்தப் பல இனங்களையும் மொழியால் ஒரினமாக்க எண்ணியதையேனும் எண்ணி உயிர் தப்பியதையேனும் நீங்கள் பார்த்ததுண்டா?

அயல்மொழி தமிழகத்தில் பாய வாய்க்கால் வெட்டிக் தருவதாய் நீங்கள் ஒருவர்க்கு வாக்குறுதி அளித்திருக்கலாம். வாக்குறுதியை வாங்கியவர்களின் பாசறை உங்களைக் காப்பாற்றத் தோள் தூக்கி நிற்கலாம்; உலகில் முடியாதது என ஒன்றிருப்பதை நீங்கள் எண்ண வேண்டாமா?

தமிழர்களை கொண்டே தமிழை ஒழித்தல் என்பது முடியக் கூடிய காரியம் அன்று தமிழர்களை அல்லாமல் தமிழ்நாட்டை ஆள நினைப்பதும் அவ்வாறே.

"ஆற்றலுள்ளவர்களே! ஆட்சிப் பொறுப்பு உள்ளவர்களே, குன்றின்மேல் ஏறி நில்லுங்கள் கூச்சலிட்டுக் கூறுங்கள்; தமிழுக்குத் தீங்கு நினைத்தது மெய்; மன்னிப்பு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்" என்று தாய்மொழிக்கு இயன்றவாறு ஆக்கந்தேடுவோம் என்று ஆயிரம் தரம் உறுதி கூறுங்கள்.

92. தமிழ் வாழ்க!

(சூயில், சூரல் - 3, இசை 29, 3.1.1961)

வரப்போகின்ற தோத்தலில் போட்டியிட ஒன்றல்ல; பல கட்சிகள் வரிந்து கட்டுகின்றன. ஆச்சாரியார் காமராசரை விட்டேனா என்கிறார். அண்ணாத்துரை ஆச்சாரியாருக்கு ஆதரவு கொடுப்பதன் வாயிலாக வெற்றியைப் பிடித்து என் பையில் போட்டுக் கொண்டு வந்துவிடுவேன் என்கிறார். அரிவாள், சுத்தி ஒன்று இருக்கிறது. ஆதரித்தால் அவரின் அடி வேரையே வெட்ட முடியும் என்று மூக்கின் மேல் விரலை வைத்து எண்ணத்தால் சூழ்கின்றது. நாம் தமிழர் இயக்கம் நடுவில் புகுந்து வெல்லப் பார்க்கிறது.

எத்தனை கட்சிகள்! அத்தனை கட்சிகளிலும் எந்த கட்சியாவது அழிக்கப்பட்டுவரும் தமிழை அழியாது காக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறதா என்றால், அதுதான் இல்லை. இன்று மேற்சொன்ன கட்சிகளின் மனப்போக்கை ஆராய்ந்தால் கிடைப்பது ஒன்றுதான். அதுவும் வருந்தத்தக்க ஒன்று.

தமிழை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்பதுதான் அது.

இந்தக் கட்சிகள் பலவாறு பேசலாம். தம் உள்ளத்தை மறைக்க முயலலாம். ஆயினும் தமிழை ஒழிப்பதில் எந்தக் கட்சியும் முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்கவில்லை. இதில், நாம் தமிழர் கட்சி சேரவில்லை எனலாம். அதையும் நாம் நூற்றுக்கு நூறு மெய் என்று எண்ணிவிட முடியவில்லை.

தமிழை மீட்கவேண்டும். தமிழின் மேன்மை புலப்படவேண்டும். தமிழை ஒழிய விட்டு வேறு வழியில் தமிழர்க்கு நன்மை செய்துவிடுவேன் என்பவன் வஞ்சகன்; அவன் மக்களை ஏமாற்றுகின்றவன்; அல்லது மெய்யுணர்வற்றவன் என்றே முடிவு கட்ட வேண்டும்.

கட்சிகள் இருட்டறையினின்று வெளியே வரவேண்டும். தமிழர்க்கு நல்லது செய்வதென்பது தமிழை மீட்டுத் தமிழ்த் தாயின் பகைவர்களை ஒழித்துத் தமிழ்ப் பயிரை வளர்ப்பதே.

தமிழைக் கொன்று தமிழர்க்கு நலம் செய்வது என்பது உயிரைப் போக்கி உடம்பைத் தென்றலில் உலவவிட எண்ணுவதேயாகும்.

என் கட்சி வலிமையுடையது என்று ஒருவர் மார்த்தட்டலாம்; என் கட்சி இதற்கு முன் தமிழர்க்கு நல்லது செய்திருக்கிறது என்று இறுமாப்புக் கொள்ளலாம். நான் எல்லாம் உணர்ந்தவன் என்று பிதற்றலாம்; ஆயினும் தமிழுக்கு என்ன செய்தாய்? என்று ஒரு தமிழன் கேட்டால் தலையைக் குனிய வேண்டி வரும். கட்சிக்காரர் எண்ணிப் பார்க்க!

93. கூலித் தொண்டு கூடாது!

(குயில், குரல் - 3, இசை 30, 10.1.1961)

சென்ற பொதுத் தேர்தலில் பெரியார் தம் தொண்டர்களையெல்லாம் காங்கிரசை ஆதரிக்கக் கட்டளையிட்டார். பெரியாரும் பட்டித் தொட்டிகளிலெல்லாம் முழுக்கம் செய்தார்.

காங்கிரசுக்கு - காமராசருக்கு வெற்றி கிடைத்தது. வெற்றிப் பெற்ற காமராசரும், சுப்ரமணியம் முதலிய அமைச்சரும் பெரியாருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் ஏதாவது இரண்டு சொற்களாவது சொன்னார்களா? அல்லது இகழ்ந்து பேசாமல் கும்மாவாவது இருந்தார்களா என்றால் அது தான் இல்லை.

தி.க.வை யார் அழைத்தார்கள்? அவர்களாக வலிய வந்து எங்களை ஆதரித்தார்கள் எனப் பலவாறு கூறித் தீர்த்தார்கள். பெரியார் அதையெல்லாம் காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், காமராசர் எம்மை இகழ்ந்தாலும் நாம் அவரைத் தான் ஆதரிக்க வேண்டும் என்றார் பெரியார். பொதுநலம் கருதி பெரியார் இவ்வாறு சொன்னார் என்று பொதுமக்கள் எண்ணிக் கொள்வார்களா?

பல ஆண்டுகளாகவே இந்நிலையை எதிர்த்து ஒரு பேச்சும் பேசவில்லை பெரியார். சில ஆண்டுகளாக தமிழை எதிர்த்து பேசி வருகிறார் பெரியார். அவை பொதுநலத்திற்குக் கேடு சூழ்வன என்று பொதுமக்கள் எண்ணாமல் இருந்து விடுவார்களா? சென்ற பொதுத் தேர்தலில் காமராசை - காங்கிரசை ஆதரித்த பெரியார், ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக இரண்டு பிழைகளைச் செய்துவிட்டார்.

தேர்தலில் நிற்பதில்லை என்று கூறிக்கொண்டு, தேர்தலில் நிற்பவர்களை ஆதரித்து நின்றது ஒன்று.

காங்கிரசை - காமராசரை ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக கண்ணை மூடிக் கொண்டு பார்ப்பானுக்கும் வாக்குப் பிச்சைக் கேட்டது மற்றொன்று.

பெரியார் சொல்லைத் தட்டாமல் பின்பற்றத் தொண்டர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் தான். ஆனால் இனியும்

தொண்டர்களை இப்படியே எடுத்தாண்டு கொண்டு போவது பெருந்தன்மையாகுமா என்பது ஆராய்ச்சிக்குரியதேயாகும்.

தொண்டர்களின் மேல் பெரியாருக்கு இரக்கம் வேண்டும். அவர்களின் நிலை இரங்கத்தக்கதேயாகும். சாதி வேண்டாம். மூட வழக்கங்கள் தொலைய வேண்டும். பார்ப்பான் தமிழரின் பகைவன். புராணங்கள் நம்பக் கூடியவை அல்ல என்பன போன்ற கருத்துக்களைச் செயல்படுத்தப் புறப்பட்ட பெரியார், மக்களிடம் செல்வாக்கும் பெற்றார். இந்த வகையில் கிடைத்தவர்கள் தாம் இப்போது பெரியாரிடம் இருக்கும் தொண்டர்கள். அவர்கள் பெரியார் சொன்னபடி ஆடியதில் அவர்கள் கண்ட பயன் என்ன? தம் கொள்கை தம் இயக்கம் தூய நெறியில் முன்னேற்றிற்று என்று அவர்களின் நெஞ்சம் மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடுகின்றதா? தம் நிலையில் எள்ளத்தனை உயர்ந்தார்களா? ஆனால் தம் ஒன்றுபட்ட நிலையிலிருந்து பிரிவினை நோய்வாய்ப்பட்டு துன்புறுகின்றார்கள். இந்தக் கால்ராவைப் பரப்பும் சில குருசாமிகளுக்கு பெரியார் ஆசனத் தருகிறார்.

சிறைக்குப் போகச் சொல்வார் பெரியார்— கூட்டிச் சொல்வதில்லை தொண்டர்கள். துன்பப்படச் சொல்வார் பெரியார். சாகவும் பின்னடையார் தொண்டர்கள். எதிர் வழக்காட வேண்டாமென்பார் பெரியார்.

எதிர் வழக்காடாமல் சிறைக்குப் போவார்கள் குருசாமி தவிர மற்றத் தொண்டர்கள்.

சிறையிற் சென்ற தொண்டரின் பெண்டு பிள்ளைகள் நாட்டுக்காகத் துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்பார் பெரியார். தகரக் குவளையைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு தெருத்தெருவாகப் பிச்சை எடுக்கவும் மனம் கூசார் தொண்டர் பெண்டுகள் பிள்ளைகள், காமராசரை ஆதரிக்க வேண்டும் என்பார் பெரியார் — தலையில் துணியைக் கட்டிக் கொண்டு கிளம்பி விடுவார்கள் தொண்டர்கள். காமராசரை ஆதரிக்கும் காரணத்தால் நாட்டைக் கெடுக்கும் பார்ப்பனருக்கும் தேர்தலில் பரிந்து பேச வேண்டும் என்பார் பெரியார்! மானத்தை விற்பும் அப்படியே என்பார்கள் தொண்டர்கள்.

அது மட்டுமல்ல ...

பணந்தண்டச் சொல்வார் பெரியார். பசி என்றும் பாராமலும் பணந்தண்டக் கிளம்புவார்கள். வரவேற்பு என்பார் பெரியார். கர ஏற்பாடு ஷெய்வார்கள். தொண்டர்கள். தேர்மேல் ஏறிக் கொள்வதாய்ச் சொல்வார். ஏற்றிவிட்டுப் பார் மேல் நடந்து ஓடுவார்கள் தொண்டர்கள். காணிக்கை கேட்பார் பெரியார். மாணிக்சம் குவிப்பார்கள் தொண்டர்கள்.

இப்படிப்பட்ட தொண்டர்களுக்குப் பெரியார் அளித்து வரும் பரிசு என்ன? அவர்களிடம் ஒற்றுமையைக் கெடுத்து வேற்றுமையை வளர்த்து அவர்களுக்கு எந்நேரமும் மனத் தொல்லையா?

தொண்டர்களுக்கும் சொந்த ஆசை இருக்கும் அந்த ஆசையின் காரணமாகப் பொதுப் பணம் என்பதில் விரல் வைத்தார்களா? இல்லவேயில்லை. ஒருவர், இருவர் தம் இயக்கக் கருத்துக்களை வளர்க்க ஏடுகள் வெளியிட எண்ணுவார்கள். எண்ணிய இடத்திலேயே அந்த எண்ணம் மண்ணாக்கப்படும். ஏடு வெளிவந்து விட்டால் அதை ஒழித்து விட்டு மறுவேலை பார்க்கப்படும். வெளியிடுவார் ஒருவர், அதற்காக அவர் படுப்பாடு எது படும். நாடகம் போடுவார் ஒருவர். அவரை ஒழித்துக் கட்டிய பின்புதான் மறுவேலை. காலமெல்லாம் இயக்க முன்னேற்றத்திற்கு உழைப்பார் ஒருவர் அவர் எதிரிகளின் நலங்கருதி மூக்கறுப்படுவார். பழிவாங்கப் படுவார். மானமிழந்து போகும்படி செய்யப்படுவார்.

இன்னும் பெரியார், தொண்டர்களின் அன்பை இழந்து விடவில்லை.

இனிமேலாவது,

பெரியார் தருமத்தை மதிக்க வேண்டும். இனிமேலாவது பெரியார் நம்பினோரைக் காப்பாற்ற வேண்டும். தேர்தலில் கலந்து கொள்வதில்லை. தி.க. இந்தத் திட்டத்தை மாற்ற வேண்டும். மாற்றவில்லையானால், எவருக்குத் தொண்டு செய்கின்றோமோ, அவர்கள் (காங்கிரசு) ஏதாவதொரு திட்டத்திற்குக் கட்டுப் படுவதாகப் பெரியாரையும் தொண்டர்களையும் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

தேர்தல் தொண்டு செய்து தருவதாக மொத்தக் குத்தகையும், குருசாமிக்குக் கீழ்க் குத்தகை பேசிக் கொண்டு, தொண்டர்களை ஏய்ப்பது கூடாது. வேலை தீர்ந்தபின் காங்கிரசுகாரர் பேசும் முடிச்சு மாறித்தனமான பேச்சைக் கேட்டுத் தொண்டர் மனம் புண்படும்படி செய்யலாகாது.

தமிழ்நாடு என்று பேர் வைக்க மறுக்கும் பேர்வழிக்குத் தொண்டு செய்ய எண்ணமிருந்தால், தனிமுறையில் நடக்கட்டும். இந்திக்கு வழிகோலும் வகையில் எல்லாத் துறையிலும் தமிழ் கொலை செய்யப்படுகின்றது. பெரியாருக்கு இது பிடித்தமாக இருக்குமானால் தனிமுறையில் வேலை செய்யட்டும். குருசாமியை வேண்டுமானால் சேர்த்துக் கொள்ளட்டும். சரியான ஒத்துக்கு மத்தாளம்! தமிழில் என்ன இருக்கின்றது கேட்கின்றார் நன்றியுள்ள குருசாமி. இன்னொன்று, ஒரு வட்டத்தில் ஒரு பொறுக்கிப் பையனை காங்கிரசு, சட்டசபை தேர்தலுக்கு நிறுத்துகிறது. அதே வட்டத்திலுள்ள - மானமுள்ள,

மரியாதைக்குரிய தி.க. தொண்டரும் இருக்கிறார். அந்தப் பொறுக்கிப் பையனை ஆதரித்து அவனுக்குத் தேர்தல் தொண்டு செய்ய வேண்டுமா? எங்கே அடுக்கும் இந்தக் கூத்து. இந்த நிலையில் அந்தத் தி.க. தொண்டரையே தேர்தலில் போட்டியிடச் சொன்னால் என்ன கெட்டுப் போகும்; அந்தத் தொண்டர் சட்டசபை உறுப்பினர் ஆகிவிட்டால் என்னை மதிக்க மாட்டார் என்று சொல்லுவது பெருந்தன்மையான பேச்சா?

இயக்கத்திலுள்ள ஓர் அரை மேளம் முன்னொரு நாள் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றுள்ள தி.க. அனைவரும் தம் பதவியை விட்டு விலகச் செய்வேன் என்றானாம். ஏன் அந்த அரை மேளம் இயக்கத்தை விட்டுத் துரத்தப்படவில்லை.

கூலித் தொண்டு கூடாது!

94. இரு முறையும் வாழ்த்துகிறோம்

(குயில், குரல்-3, இசை-31, 17.1.61)

பிரஞ்சுக்காரர்கள் புதுவையில் இருந்து ஆண்ட கால முழுவதும் அவர்கள் குரங்குப் பிடியாக கையாண்டு வந்த கொடுஞ்செயல்கள் இரண்டே இரண்டுதான். தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தடை போட்டது ஒன்று. கத்தோலிக்க மதவலை வீசிகட்குச் சலுகை தருவதின் மூலம் மக்களிடையே கலகம் விளைத்தது மற்றொன்று.

கத்தோலிக்கர் அல்லாத ஒரு பழந்தமிழர் தனக்குச் சட்டப்படி சேரவேண்டிய ஓர் அலுவலுக்கு வாய் திறந்தது தெரிந்தால், கத்தோலிக்கர் குருக்கள் காலனித் தலைவரைக் கண்டு பேசுவார். பழந்தமிழன் தோற்றான்.

அலுவலகங்களில் தலைமையிடம் அனைத்தும் கத்தோலிக்கர்களுக்கே அமைய வேண்டும். மற்ற இடங்களைக்கூட கத்தோலிக்கர்களுக்குக் கொடுத்தது போக மீதியான இடங்களைத் தாம் பிறர் அடைய முடியும். குடியரசு ஆட்சியின் உறுப்பினரான கத்தோலிக்கர் கொள்ளைக்காரர் பிரஞ்சுக்காரராய் இருந்தும் இந்தத் தீய எண்ணத்தை எந்த நொடியிலும் கைவிட்டதே இல்லை. கத்தோலிக்க மாணவர்கள் தமக்குக் கிடைக்கும் கட்டாயச் சலுகையினின்று ஏற்படும் திறமையால் வகுப்புத் தேர்தலிலும், அலுவல் தேர்தலிலும் தேறி விடுவார்களாதலால், முற்கூட்டியே தேறிவிடுவார்களாதலால் முற்கூட்டியே தேறிவிட்டார்கள் என்றே முடிவு சொல்லப்பட்டு விடும்.

மருத்துவத் தலைமை விடுதிக்கு பிரான்சு நாட்டிலிருந்து மருத்துவப் புலவர் தலைவர் என்று ஒருவர் வந்து சேருவார். தலைவர் என்ற முறையில் தம் அதிகாரத்தை தொடங்குவார். அலுவலகத்தாரைக் கிடுகிடு என்று நடுங்க வைப்பார். ஆனால், அதே நேரத்தில் அலுவலகத்தில் கட்டுக்கட்டத் தெரியும் என்று நுழைந்துள்ள ஒரு கத்தோலிக்க கன்னிமாடத்துக் கன்னிக்குத் தலைவர், கிடுகிடுவென்று நடுங்குவார். மருத்துக்களின் இருப்பு அத்தனையும் கன்னிகளிடம் கணக்கு கேட்கக் கூடாது.

இந்த இழிவுநிலை பிரஞ்சுக்காரர் போன பின் இராது என்று நம்பப்பட்டது. வந்த பார்ப்பனர் அந்த நிலையைத் தமக்குப் பயன்படுத்தலானார்கள். கத்தோலிக்கரிடம் இருக்கும் நல்ல குணம்

என்னவென்றால் அவர்கள் பார்ப்பனர் தில்லுமுல்லுகளைக் கண்டு கொள்ளவே மாட்டார்கள். ஏனென்றால், தங்கள் தில்லுமுல்லுகளில் அவர்கள் கண் வைக்கக் கூடாது அல்லவா?

அதோ பாருங்கள் கத்தோலிக்க அதிகாரிகட்குச் சலுகை மேற்சலுகை சம்பள உயர்வுக்குச் சட்டமும் வளைந்து கொடுத்தது.

அதோ பாருங்கள் பழைய பட்டயங்கள் செல்லரித்து விடுகின்றன. அதனால் பயனடைந்தவரிடமிருந்து செல்லரிக்காத பணம், திருவாய் மொழிப் பெட்டியில் வந்து குவிகின்றது.

அத்தி பூத்ததுபோல் ஒரு நல்ல சொல் இன்று புதுவை மக்களின் காதில் விழுகின்றது. மருத்துவ மனையினின்று, கன்னிமாடத்து மகளிர் வெளியேறி விட்டார்களாம். அப்படித்தான் போய்விடுங்களென்று யூனியன் ஆளவந்தார்க்கும் சொல்லி விட்டார்களாம். இச்செய்தி உண்மையானால் யூனியன் காரர்களை நாம் ஒரு முறைக்கு இருமுறை வாழ்த்துகிறோம்.

இன்றோடு நோயாளிகள் கத்தோலிக்கர்களாய் இருந்தால்தான் கன்னிகளின் சலுகை கிடைக்கும் என்ற நிலை ஒழிந்தது சரி - பொது மருத்துவமனையில் மாதா கோயில் இருக்காதா? இருக்காது என்றால் மூன்று முறை வாழ்த்துவோம்.

95. அராபிய எண்கள் தமிழ் எண்களே

(குயில், குரல்-3, இசை-32, 24.1.1961)

கல்விக்கு அராபிய எண்களே 'ஆலோசனைக் குழு முடிவு'. என்ற தலைப்பில் 'விடுதலை' ஏடு குறிப்பிடும் ஒரு குறிப்புக் கீழ் வருமாறு;

புதுடெல்லி ஜன.17. இந்தியாவில் கல்வி சம்பந்தமாக உலகத்தில் வழங்கி வரும் அராபிய எண்களையே பயன்படுத்துவதென்று மத்திய கல்வி ஆலோசனைக்குழு கூட்டத்தில் நேற்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

தமிழகக் கல்வியமைச்சர் சி.கப்ரமணியம் கூறிய ஆலோசனையைக் குழு ஏற்று கொண்டு இம்முடிவுக்கு வந்துள்ளதாம்.

இந்த எண்கள் முதலில் இந்தியாவிலேயே தோன்றியபோதிலும் இவற்றிற்கு அராபிய எண்கள் என்று பெயர் வழங்குகின்றது.

அந்த எண்கள் அதாவது 1,2,3 முதலிய எண்கள் முதலில் இந்தியாவிலேயே தோன்றியவை என்று அமைச்சர் சி. கப்ரமணியம் கல்விக்குழுவில் சொல்லாடினார் போலும்! அவர், இந்த எண்கள் தமிழகத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இன்று வரைக்கும் இருந்துவரும் தமிழ் எண்களே என்பதை எடுத்துக் கூறவில்லை போலும்! அதனால்தான் அக்குழு இந்த எண்கள் இந்தியாவிலேயே தோன்றியவை என்று பொதுவாகக் குறிப்பிட்டு முடிவு செய்தது.

இந்த எண்கள் தமிழ் எண்களே என்ற உண்மையை அமைச்சர் தெரிந்து வைக்கவில்லை என்றும் எண்ண முடியவில்லை. ஏனெனில் சில ஆண்டுகளின் முன் 'விடுதலை'யில் இந்த உண்மை பெரியாரால் விளக்கப்பட்டிருந்தது.

பெரியாரை என் வீட்டில் கரும்பலகையின் முன் வைத்து இன்றுள்ள 1,2, என்ற எண்களே என்பதை எழுதிக்காட்டி விளக்கினேன். அதை வைத்தே நேரு, இந்த எண் இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடு சென்றவைகளே என்று பொதுவாகக் கூறியதை மறுத்து 'விடுதலை' யில் அவை தமிழ் எண்களே என்று விரித்தெழுதினார்.

அமைச்சரே தெரிந்து கொண்டிராமற் போனாலும் தாய்மொழி பற்றிய இந்த உண்மையை அவர் விடுதலையில் படித்தறிந்து கொண்டிருக்கலாம். அவை தமிழ் எண்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தும் அதைக் கூட்டத்தில் வெளியிடாததற்குக் காரணம் என்ன? என்பதுதான் இங்குக் கேள்வி. இது நிற்க.

ஜன.17. என்ற நாள் இட்டு இந்த எண்கள் முதலில் இந்தியாவிலேயே தோன்றியவை என்ற குறிப்பை வெளியிட்ட 'விடுதலை' ஆசிரியர், அந்தச் செய்தியின் கீழ் அந்த எண்கள் இந்தியாவிலேயே தோன்றியவை என்று மொத்தமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அவை தமிழகத்தில் முதலில் தோன்றிய தமிழ் எண்களே என்ற குறிப்பையாவது எழுதியிருக்கலாம். அப்படி எழுதாததற்குக் காரணம் என்ன? இது இரண்டாவது கேள்வி.

பெரியார் நன்கறிந்துள்ளார். இவை தமிழ் எழுத்துக்களே என்பதை நான் தெளிவாக விளக்கினேன் பெரியாருக்கு! அவரும் உணர்ந்து கொண்டதற்கு அடையாளமாக ஒரு கட்டுரையும் எழுதினார். அவரும் இப்போது ஏன் கம்மா இருந்து விட்டார்? என்பது மூன்றாவது கேள்வி.

இந்தக் கேள்விகட்கெல்லாம் சரியான விடை வேண்டுமானால் தமிழக அமைச்சரவை, தி.க. தலைவர் ஆகியோரின் இன்றைய மனநிலையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழரின் தாய்நாட்டை - அதாவது தமிழ்நாட்டின் மேல் தமிழர்க்கு இருக்கும் உரிமை பறிக்கப்பட வேண்டும். அது வடவாக்கும் பிறாக்கும் உரிய நாடென்றே செய்யப்படவேண்டும், அதனால் தமிழ்நாட்டைத் தமிழ்நாடு என்று சொல்லக் கூடாது; சென்னை இராச்சியம் என்று சொல்லுவதையே உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று

இரண்டாவது, இந்தியைத் தமிழரின் தாய் மொழியாக்குவதற்குத் தமிழைத் தொலைக்க வேண்டும்; தமிழில் திருமணத்திற்கு இலக்கியமே இல்லை என்று பேச வேண்டும். தமிழுக்கு இலக்கியமே இல்லை என்று பேச வேண்டும். இந்த பேச்சுக்கு உதவியாக ஆங்கிலத்தைத் தமிழர்க்குத் தாய்மொழியாக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும். ஆங்கிலம் இல்லாவிட்டால் தமிழன் பல்லாண்டுகளின் முன்பாகவே தொலைந்து போயிருப்பான் என்று வாயடி அடிக்க வேண்டும்; தமிழர்க்கு வரலாறே இல்லை என்று அஞ்சாமல் கூற வேண்டும். மேலும்,

நமக்குத் தலைமையும், பதவியும் கொடுத்த தமிழ் மக்களுக்குச் சிறதுகூட நன்றி காட்ட வேண்டியதில்லை; அந்த உரிமைத் தமிழர்கள் எக்கேடு கெட்டாலும் கெட்டடும், நமக்கு மனச்சான்று வேண்டாம். உறங்கும்

பிள்ளையின் ஊட்டியை அறுப்பது போல் கண்ணை மூடிக் கொண்டிருக்கும் மக்களை மண்ணிலிட்டுப் புதைத்தாலாவது நம் - பதவி - கூலி ஆகியவற்றை உறுதி செய்து கொண்டாற்போதும்.

இதுதான் இன்றைய அரசியல் தலைவர், மக்கள் தலைவர் மனநிலை!

இவர்கள் அராபிய எண் என்பது தமிழகத்தினின்று சென்றதான தமிழ் எண்ணே என்பதை வெளியில் எடுத்துச் சொல்வார்களா?

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ், வரிவடிவம் எப்படி இருந்தது என்பதை அரசினர் ஆராய்ச்சித் துறையின் கவடியில் காண்க. கண்டால் 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 ஆகியவை, தமிழ் எழுத்துக்களே என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தத் தமிழ் எண்களை இங்கு வணிகத் தொடர்புடைய அராபியர் கொண்டு போயினர்; அவர்களிடமிருந்து மேல்நாட்டுக்காரர் கற்றுக்கொண்டார்கள். ஒரு மாற்றமும் செய்யாமல் அவர்கள் அப்படியே எடுத்தாண்டனர். அவர்கட்குக் கிடைத்த அன்றைய உருவமே இன்றைய உருவம்; ஆனால் தமிழகத்தில் அந்த உருவம் நாளடையில் மாற்றத்திற்கு உள்ளாயிற்று! இது இயற்கைதான். இந்த அறுபதாண்டில் 'த்த' என்ற இரண்டெழுத்தும் ஒரே எழுத்தாகவே எழுதப்படவில்லையா?

இடையின் 'ர' கரத்திற்கு மேலே இருந்த ஒரு கோடு நீக்கப்பட்டதான மாற்றம் சென்ற இரு நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டதல்லவா? நிற்க.

தமிழர்கள் விழிக்க! தலைவர்களின் வஞ்சத்தை ஊன்றி நோக்குக.

(குயில், குரல்-3, இசை-33, 31.1.1961)

திரு. சம்பத்து தி.மு.க.வை விட்டு வந்துவிடவில்லை. ஆனால் அவர் தி.மு.க.வில் இருக்கின்றார் என்றும் சொல்லி விட முடியாது. திரு. சம்பத்து அவர்களின் நெஞ்சம் தி.மு.க. விலிருந்து விலகி விட்டது. திரு. சம்பத்து மட்டுமா? நல்லவர்களின் நெஞ்சமெல்லாம் விலகி விட்டன. அவர்களின் உடல்கள் மட்டும் தி.மு.க. வில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

காரணம் என்ன எனில், தி.மு.க. வைத் திருத்தியமைக்க எண்ணுகின்றார்கள். முடியுமா என்றால் முடியாது என்று மூன்று முறை கூறுவோம்.

தி.மு.க. வில் பொல்லாதவர்கள் பலர், நல்லவர் சிலர். சிலரால் பலரைத் திருத்தவா முடியும்?

தி.மு.க.விலுள்ள பொல்லாதவர்கள் எங்குமுள்ள பொல்லாதவர்கள் போன்றவர்கள் அல்லர். கடைந்தெடுத்த பொல்லாதவர்கள். தாம் கொண்டிருந்த நல்ல கொள்கைகளை அவர்கள் தலைகீழாக மாற்றிக் கொண்டவர்கள். தமிழரின் தாலி அறுப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்ட ஆச்சாரியிடம் கூட்டுச் சேரவும் ஒப்பிவிட்டார்கள். அவர்களைப் பொல்லாதவர்கள் என்று சொன்னால் பொருந்துமோ என்னவோ தெரியாது.

தி.மு.க. வில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் தூய தமிழர்களல்லவா? அவர்கள் முகத்தில் தமிழ்த் தன்மை தாண்டவமாடவில்லையா? அவர்கள் எல்லாரும் நல்ல நிலைமை அடைந்திருக்கவில்லையா? உயர்ந்த ஊர்திகளில் உலவவில்லையா? உடைக்கென்ன பஞ்சமா? உணவில் என்ன பஞ்சமா?

பார்ப்பனரால் இந்தப் பைந்தமிழ் நாடு கெட்டுப் போகின்றது என்ற உண்மையை மாற்றிப் பார்ப்பனரால் இந்தப் பழந்தமிழ் நாடு ஈடேறக் கூடும் என்று கூறிக் கொண்டு, அந்தத் தி.மு.க. பசங்கள் எதிர்வரக் கண்டால் முடிச்சுமாறிப் பசங்கள் எதிர் வந்தது போல் தோன்றுகின்றது எனக்கு!

ஆனால்,

பார்ப்பனர் வால் ஓட்ட அறுக்கப்பட வேண்டும்; உருவ வணக்கம் ஒழிந்து போக வேண்டும்; சாதிகள் என்பதே மறைந்து போக வேண்டும்; தமிழகத்தைத் தமிழரே ஆள வேண்டும்; அது வடவனுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கக் கூடாது என்ற பெரியார் கொள்கையில் என்றைக்கிருந்தாலும் அந்தத் தி.மு.க. ஆட்கள் குதித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை என்னிடம் வேருன்றிக் கிடக்கின்றது.

நான் சாகாதிருப்பதும் அந்தக் காட்சியைக் கண்ணாரக் காணத்தான்!

அண்ணாதுரையின் போக்குக்குச் சம்பத்துத் தந்த மறுப்பும், நகர மன்றத்துக்குச் சீவரத்தினம் காட்டிய எதிர்ப்பும் தொண்ணூறோடு துவரம் பருப்பு அல்ல; தி.மு.க. வுக்கு அடித்த சாவுமணி.

திருச்சிற்றம்பலம்!

97. காமராசரைத் தூக்கி எறிய வேண்டும்

(சூயிஸ், குரல்-3, இசை-34, 7.12.1961)

முதலமைச்சர் காமராசர்க்குத் தமிழகத்தில் உள்ள செல்வாக்கு நேருவுக்கு தலைவேதனையை அளித்து வருகின்றது.

முதலமைச்சருக்குப் பெரியார் உதவியாய் இருந்து வருகின்றார். பெரியார் சாதியை ஒழிக்க வேண்டும் என்பவர். மேலும், அவர் தமிழ்நாடு வடக்கன் கையிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்பவர்.

தமிழகத்திற்கு நேரு செய்யும் ஒவ்வொரு நன்மையும் காமராசர் கையை வலிவு படுத்துகின்றது. அதனால் நேருவின் சொந்தக்காரரான பார்ப்பனரின் பகையைச் சுமந்தாக வேண்டியதாகிறது.

இந்தக் காமராசரின் செல்வாக்கை மறைமுகமாக ஒழித்துக் கட்டுவது எப்படி என்று நேரு எண்ணினார். அதனால்தான் தம் சொந்தக்காரராகிய ஆச்சாரியைக் கிளப்பி விட்டிருக்கிறார் என்று தோன்றுகிறது.

முன்போலவே தமிழகத்தின் முதல்வராய் ஆச்சாரியார், வந்து தொலைந்து விட்டால், தமக்கு இப்போதுள்ள பார்ப்பனர் எதிர்ப்பு இராது. தமிழரின் வாலும் ஒட்ட அறுந்து விடும்.

நேரு, ஆள் கொம்பன்! ஆச்சாரி தலைதூக்கி வருவதன் காரணம் நேருவாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

இது உண்மையானால் தமிழருக்கு இரட்டிப்பு வேலையாகி விட்டது.

தமிழர்கள் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு நேருவினால் ஆடும் ஆச்சாரியை ஒரே அடியாய்த் தூக்கியடிக்க வேண்டும் வேறு ஆள் இல்லாததால், இழுவே என்று காமராசரைத்தான் வெற்றி பெறச் செய்ய வேண்டும். வெற்றி பெற்ற காமராசருக்கு அஞ்சாமை என்ற மருந்தை உடம்பில் ஏற்றி வடக்கனை எதிர்க்கச் செய்ய வேண்டும்.

காமராசரை அல்லாமல் வேறு தலைவர்களை வெற்றிபெறும்படி செய்தாலோ அவர்கள் பொதுப்பணத்தைத் திருடுகின்றவர்கள்; மக்களின் மேல் அன்பில்லாதவர்கள்.

இப்போது வடவனைத் தமிழ் பற்றியும் தமிழகம் பற்றியும், தமிழ்நாடு பற்றியும், வானொலி பற்றியும் எதிர்க்காத காமராசர், வெற்றி பெற்றபின் எதிர்ப்பாரா என்று கேட்கலாம்.

எதிர்க்காவிட்டால் தூக்கி எறிய வேண்டியதுதானே!

வேண்டியது தமிழரிடம் ஒற்றுமை! கடமை; காமராசரை வெற்றி பெறச் செய்வது! நோக்கம்: வடக்கனைத் தொலைப்பது!

குயில் திங்களிருமுறை
இதழ்களில் வெளியான
தலையாங்கக் கட்டுரைகள்